

ferzan

Yıl: 1, Sayı: 1, Haziran 2017
din ve kültür dergisi

**Maltepe Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi
Müdürlüğü Adına İmtiyaz Sahibi:**

ÖMER ERDOĞAN

Genel Yayın Yönetmeni:

AYŞE BETÜL KAYA

Yayın Editörü:

AYŞEGÜL AYDIN DOKUZ

Yayın Kurulu:

ALEYNANUR YAZ

BETÜL AKSAKAL

AYŞEGÜL TUNÇER

AYŞENUR İNAN

İnceleme Kurulu:

ÇİĞDEM BAHAR

KEZBAN AYDIN

FETHİYE AKDAĞ

BEYHAN ÇAĞLAYAN

EMEL HAS

Grafik-Tasarım:

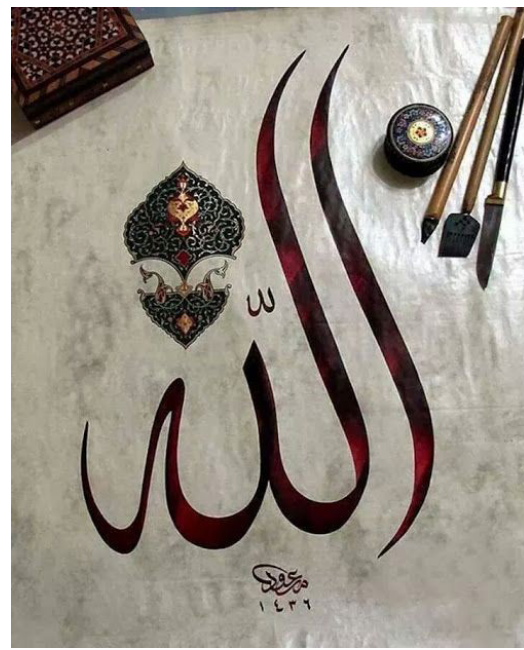

Atölye Balık

Adres Bilgileri:

CEVİZLİ MAH. TALATPAŞA CAD. NO:20 MALTEPE /
İSTANBUL Tlf: 0 (216) 441 22 25

Mail Adresi: maltepeaihl@hotmail.com

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

FERZAN olarak;

Cehaleti düşman bilip, aydınlığa kilitlendik...

DÜŞÜNDÜK Kİ;

Karanlığı bertaraf için ilme taraf olmak gerek...

Ecdadımız, arkalarında nice eserler bırakarak, amel defterlerini açık tutmuşlardır. Bıraktıkları birçok ilim ve eserle ebedilemişlerdir...

Bizler de, ecdadımızın sahip olduğu ilim ve gücün farkına varıp, onlardan doğruyu, hakkı, adaleti, iyiliği, hizmeti öğrenelim...

İSTEDİK Kİ;

Hüzün girdabında soluksuz kalan Kudüs ve Filistin'e bir nefes, mahsun gönüllere teselli olalım. Kudüs davasının şuuruna varalım. Bu şuurla Kudüs'e hasret olalım. Çünkü Kudüs hasreti duymak; Sultan Abdülhamit'i, Selâhaddin Eyyûbi'yi anlamaktır...

GÖRDÜK Kİ;

Gençliğimizin Esmâ-i Hüsna ile şuurlanması gerek. Zira Allah'ı tanımanın yolu, Esmâ'sını anlamaktan geçer...

ARZULADIK Kİ;

"Allah istediye bana söz düşmez" diyen teslimiyet ve tevekkül âbidesi Hacer olalım. İsmâilleri doğuracak Hacerler yetiştirelim...

Duaları yaşantımızın bir parçası haline getirebilmek için, Kur'an'dan ilham alarak Peygamber dualarını öğrenelim ve öğretelim...

TEMENNİ ETTİK Kİ;

Öğrencilerimizin Kur'an ve Sünnet'i doğru bir şekilde anlayıp, bu yüce kaynaklardan aldıkları ilham ile hayatlarının her alanında vahiy eksenli bir yaşam sürdürebilmeleri için yol gösterelim...

SON OLARAK;

Kendimizi; sizlere ulaşabildiğimiz, faydalı olabildiğimiz ve mutlu edebildiğimiz ölçüde bahtiyar hissedeceğiz...

Bir sonraki sayıda buluşabilmek temennisiyle...

Allah'ın selâmı hepimizin üzerine olsun...

FERZAN EKİBİ

Sunuş

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. "Allah inananların dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır."(Bakara/257)

O, es-Selâm'dır; her türlü eksiklik, acz ve kusurdan uzak, selâmetin, emniyetin kaynağı, esenlik verendir. Salât ve selâm Server-i Âlem Efendimiz Muhammed Mustafa'ya , tertemiz ailesine ve fedakâr ashâbına olsun.

FERZAN dergimizin ilk sayısını çıkarmış olmanın büyük gururu ve mutluluğunu paylaşarak, dergimizden yayılan ilim ve hikmet damlalarının gönüllere sevgiyi nakşeden bir vesile olması duâsıyla siz değerli okuyucularımızı selâmlıyoruz.

Okulumuzun uzun yıllardan sonra çıkarmayı başardığı edebiyat dergimiz olan Dem'den sonra, ikinci dergimiz FERZAN'ı çıkartmaya da muvaffak olduk. FERZAN, öğrencilerimizin daha çok ilahiyat alanındaki araştırma ve emeklerini ihtiva eden bir çalışma oldu.

Mutluluğumuzu ve sözlerimizi, cennet ehlinin duasıyla tamamlamak istiyoruz. "Onların oradaki duası: Allah'ım! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz (sözleridir). Orada birbirleriyle karşılaştıkça söyledikleri ise 'selâm'dır. Onların dualarının sonu da şudur: Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur" (Yunus/10)

Dergimizin hazırlanmasında ve çıkarılmasında emeği geçen tüm öğretmenlerimize, öğrencilerimize, yazı ve röportajları ile katkı sağlayan tüm yazarlarımıza sonsuz teşekkürlerimi sunuyor, bir sonraki sayımızda tekrar buluşma umudumu paylaşıyorum.

Gayret bizden tevfik Allah'tandır.

Ömer Erdoğan

Okul Müdürü

İçindekiler

- 4 15 TEMMUZ BAŞARISIZ DARBE GİRİŞİMİ
- 6 KÖKÜ MAZİDE OLAN ÂTİ
- 7 YARALI ELLERİN, YARALARIMI SARSIN
- 8 SELÂHADDİN'İN RÜYASI, YAVUZ'UN MİRASI, ABDÜLHAMİT'İN DAVASI KUDÜS
- 12 KUDÜS ANADIR
- 14 HZ. SÜLEYMAN
- 16 BA'SU BA'DE'L MEVT
- 17 EL VEDÛD
- 18 HZ. HACER'İN TESLİMİYETİ
- 20 HAYDİ NAMAZA! HAYDİ KURTULUŞA!
- 22 PEYGAMBER DUALARI
- 26 İBRAHİM TANRIKULU HOCAEFENDİ İLE SÖYLEŞİ
- 33 SÜBHÂNALLAH
- 34 KUR'ÂN-I KERİM'İ GÜZEL OKUMA YARIŞMASI
- 35 O'NA MEKTUP
- 36 İSTANBUL'DA BİR MİHMANDAR-I NEBİ
- 38 HİCRET
- 39 101 ÂYET-İ KERİME VE 101 HADİS-İ ŞERİF EZBERLEME YARIŞMASI
- 41 KUTSAL BELDELERİ ZİYARET
- 42 KUTLU YOLCULUK
- 43 BİR OSMANLI HİKÂYESİ SÜLEYMAN'DAN HAKKIN ALIR KARINCA
- 44 SURRE ALAYI
- 47 BEN İMAM HATİPLİYİM
- 48 TEZHİP VE HAT SANATI
- 50 BULMACA
- 52 SUSKUN VEDA
- 53 YERYÜZÜNDEN GÖĞE AÇILAN KAPI VE RUHUN TENEFFÜS SAATLERİ: TEFSİR OKUMALARI
- 54 DERVİŞ
- 55 ZEMZEMİN ANNESİ
- 56 BULMACAMIZIN CEVAP ANAHTARI

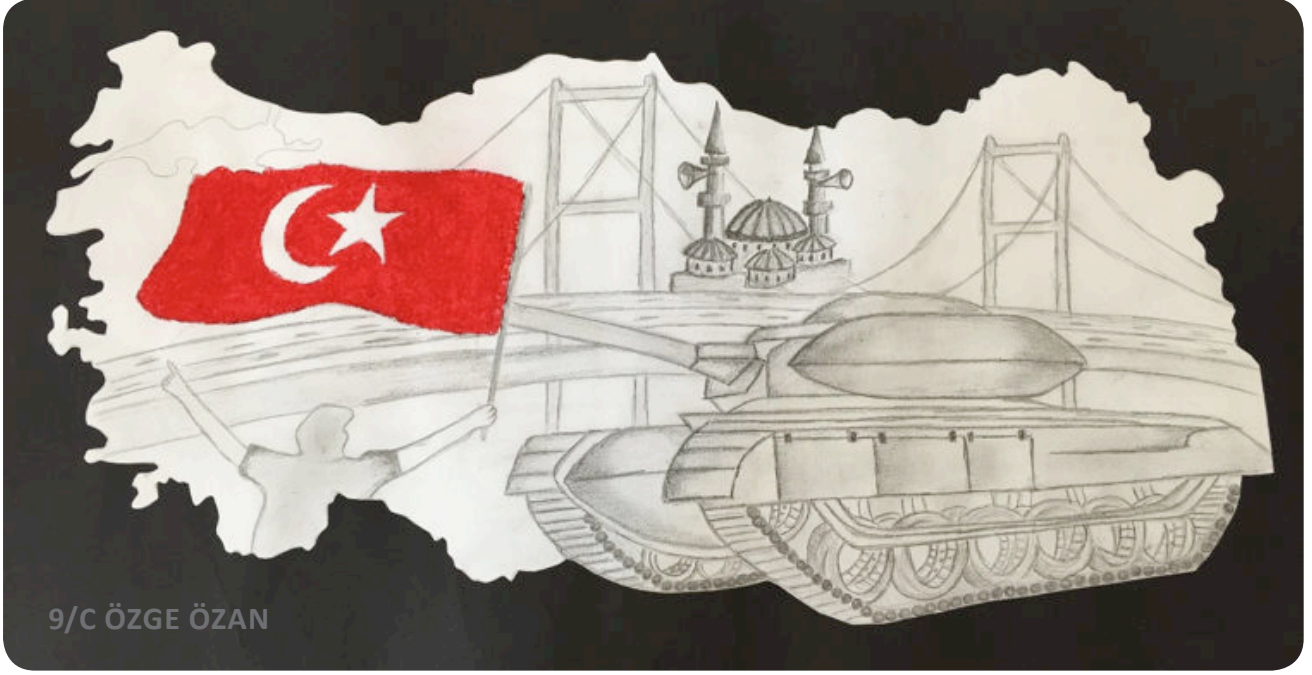
15 TEMMUZ

GECESİ

HDIL ALKASIR 10/B

نادهم الطيب، فلبوا النداء مآذناً تنادي "الله أكبر"
سُعت ترك فرانس ليحيى بلاده، في الحقيقة تلك الليلة كانت
ليلة قرار تاريخي عظيم. اتخذ الشعب التركي قراره الأسطوري
وبعداً عن عباء السياسة هناك عيوناً تحسب فقدان وطن
في ذلك اليوم كان بعضهم على موعد مع الجنة عسقم لإرضهم
وطنهم كان الطريق إليها، أظهر الشعب أن هذه الإرادة لم
تبق فقط في كتب التاريخ خلال المئة عام التي مرت، في تلك الليلة
رأى العالم هذا الشعب العظيم وما فعله، مما كان الاختلاف بينهم
في الأفكار والمعتقدات والمذاهب فقد جمعهم ميم لوطنهم، في تلك
الليلة أثبت الشعب أن جوهره الطاهر لن يسقطاً لو سقطت
مؤسسات الدولة هذا الجور الصادق الذي تحول إلى مقاومة
وإصدار وكفاح ضد الانقلاب الفاشل ذلك الفضل يعود إلى نحن
جعل الله ناهراً للأمة الإسلامية في زمن قلل أمثاله بل ما وجد
أمثاله "الرئيس رجب طيب أردوغان" وبعد ليلة ظلماء لا بد من
ظهور الحق وحمد الله على يوم أشرقته فيه شمس العز والنصر
بعد عمّة ليلة زارها كما بوس غدرٍ وحقيرٍ "رب اجعل هذا البلد
أمناً اللهم احفظ تركيا بحفظك وودك كيد أعدائها في قلوبهم
رب ادم تركيا المسلمة عزتها، وابسط عليها رحمتك وأمنك وأمانك
ووفق من سعى لنهضتها" اللهم اجعل هذه الشمس تشرق على أرض
الياسمين سوريا وطني وبيتي

تركيا شعب يستحق الاحترام ونحن نحب الشعب ورئيسه

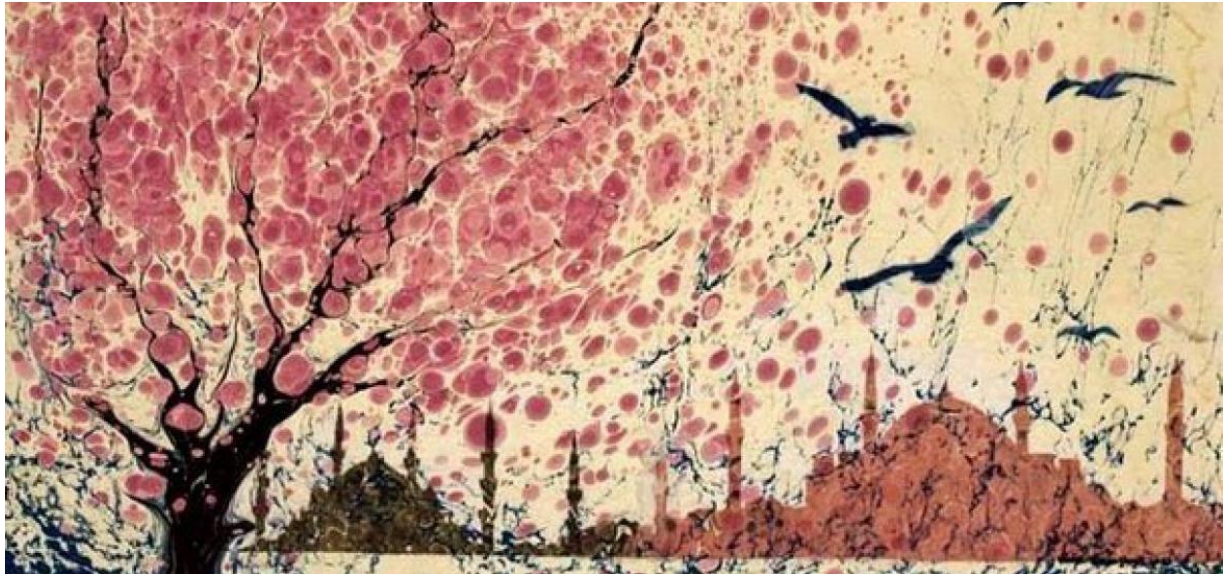

Çağırdı Tayyib onları ve hemen çağrısına koştular.
Minarelerden Allah-u Ekber nidalarıyla,
Halk yatağını terk etti vatanını korumak için.
Aslında bu gece tarihi, büyük bir karar gecesiydi.
O gece gözler siyasetin çirkinliğinden uzak ve vatanını kaybetme endişesiyle korkuyordu.
O gün bazılarının vatan topraklarına aşk ile bağlılıkları neticesinde cennette buluşmaları vardı,
Yol cennete varıyordu.
Halk gösterdi ki bu kararlılık yüzyıl geçse de sadece tarih kitaplarında kalmayacak.
O gece dünya bu büyük halkı ve yaptıklarını gördü.
Aralarındaki fikir ve inanç farklılıklarına rağmen vatan sevgisiyle bir araya toplanmışlardı.
O gece devlet kurumları ele geçirilmiş olsa bile,
Halkın saf ve temiz özüne galip gelinemezdi.
Bu doğru öz, başarısızlığa mahkûm darbe girişimine,
Bir karşı koyma, direniş ve mücadeleye dönüşmüştü.
Bu lütuf benzerine az rastlanır bir zamanda Allah'ın İslâm ümmetine yardımcı kıldığı bir muzaffere
verilmişti ve Tayyib Erdoğan'da vücut bulmuştu.
Gecenin en karanlık anından sonra aydınlığın ortaya çıkacağı aşikârdır.
Kin ve öfkenin birlikte olduğu kâbus dolu bir geceden sonra,
Şükürler olsun Allah'a ki izzet ve zafer güneşiyle yeni bir gün doğdu.
Rabbim... Sen bu beldeyi emin kıl,
Ve Türkiye'yi kötülüklerden koru.
Senin korumanla onun düşmanlarının tuzaklarını kendilerine çevir,
Rabbim... Türkiye'deki Müslümanların izzetini sürdür, rahmetini ve emniyetini yay üzerlerine.
Sen onun gelişmesi için çalışan kimseleri başarıya ulaştır.
Rabbim... Bu güneş; yasemin topraklarının üzerine, biricik vatanım Suriye'nin üzerine de doğsun.
Türk Halkı her türlü saygıyı hak ediyor, biz onları ve Cumhurbaşkanlarını çok seviyoruz.

KÖKÜ MAZİDE OLAN ÂTİ

AYŞEGÜL TUNÇER 11/B

“Zaman bendedir ve mekân bana aittir” şuurunda bir gençlik.
İmam Hatipli olmak “oku” emriyle başlayan Müslümanlık tarihinin gencidir.
Kur’ân ve siyer terbiyesiyle yetişmektir.
Şerre inat Hakk’ı müdâfa etmektir.
“Ben” değil “biz” anlayışıyla var olmaktır İmam Hatipli olmak.
Mazluma umut, zalime dert olmaktır.
Yaşamak ve yaşatmak için mücadele etmektir.
Toprağın yükünü yüklenmektir, İstiklâl’e âşık olmaktır.
Safahat’ı, Asım’ın neslini anlamaktır.
“Bir elime güneşi, bir elime ayı verseler davamdan vazgeçmem” diyen Resûlullah’ın sevgilisi olmaktır.
Meryem’i, Fatıma’yı, Mus’ab’ı yaşamaktır.
Mazlum dünyanın uyanmış erleri olmaktır.
Tarihe yeniden yol verecek nesildir.
Fatih’i yaşatmaktır, Endülüs’te gemileri yakan Tarık bin Ziyad’ı yaşamaktır.
Yürümektir, kadir olan Allah’ımızın mescid kıldığı her coğrafyaya...

YARALI ELLERİN, YARALARIMI SARSIN

ALEYNANUR YAZ 11/H

Ey Kudüs!
Miraç'ın hediyesi,
Muhammed'in gülmesi.
Sakat ceylanın yarası,
Müezzinin yanık sesi,
Bombaların, tankların
Çelikten hayallerin ve
Küfür çiçekleri saçanların,
Roma'nın, Firavun'un, Frengistan'ın
En mahzun hedefi.
Boynu bükük evladın,
Aksâ'nın kenti.

Ey zeytinin şehri!
Şimdi o zeytinin dalı bükük.
Zulüm, ihanet ve kan!
Şakaklarından kıvrılan,
İşkence terleriyle dolu
Öksüzlerin boyunlarından
Daha bükük.
Pare pare dökülüyor gök üstüne.

Avuç avuç kin fırlatılıyor toprağa.
Haritanın "sen" bölgesi
Mahfice boyanıyor kırmızıya.

Ey Aksâ!
Salavatlarınla bir yol çiziyorsun
İpekten...
Adımlar leylak kokularına akıyor.
Altın kubbenin sinesinde
Erguvanlar fışkırıyor.
İntikam yok bundan sonra.
Sen gülüyorsun,
İntikam gülleniyor.

Ve Kudüs!
Köşe bucak
Kalbine kaçtığım şehir.
Bağrımda bir acı,
Göğsümde ince sızı.
Yaralı ellerin,
Yaralarımı sarsın...

SELÂHADDİN'İN RÜYASI, YAVUZ'UN MİRASI, ABDÜLHAMİT'İN DAVASI

KUDÜS

SUEDA ATABEK 11/G

**Hz. Ömer Kudüs'ü fethettiğinde:
“Bu fethi istiyordun ya Resûlellah! İşte şehri
fethettik ve Kudüs kardeşlerine kavuştu” der.**

KUDÜS... Tüm semavi dinlerin buluşma noktası, Peygamberler diyarı, Müslümanların ilk kıblesi, iffet âbidesi Hz. Meryem'in dünyaya getirdiği Hz. İsa'nın mücadele verdiği kutsal topraklar, Hz. Davut ve Süleyman'ın hüküm sürdüğü huzur ve barış şehri, Hz. İbrahim'in, Hz. İshak'ın, Hz. Yakub'un, Hz. Zekeriya'nın ve daha birçok peygamberin hatıralarını taşıyan ve Osmanlı İmparatorluğu'nun yüzyıllar boyu adaletle yönettiği bir İslâm beldesi...

Bildiğimiz üzere Müslümanların üç haremı vardır : Mescid-i Haram, Mescid-i Nebevi ve Mescid-i Aksâ. Yüce Allah, Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurur: “ Bir gece, kendisine birtakım âyetlerimizi göstermek için kulunu Mescid-i Haram'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah eksikliklerden münezzehtir. O, gerçekten her şeyi işitmekte ve görmektedir.” (İsrâ / 1) Bu âyette, Mescid-i Aksâ'dan “çevresini mübarek kıldığımız” yer şeklinde söz edilmesi, Mescid-i Aksâ'nın, Yüce Allah'ın yeryüzündeki ilahi işaretlerinden biri olduğunun göstergesidir. Mescid-i Aksâ'nın çevresi ise başta Kudüs olmak üzere Filistin topraklarıdır.

Kudüs ve Filistin toprakları, 1517 yılında Sultan Yavuz Sultan Selim tarafından Osmanlı'ya bağlandı. Osmanlılarla birlikte kesintisiz 401 yıl süren Türk-İslâm medeniyeti bu kutsal topraklara barış

ve istikrarı getirdi. Ne yazık ki bundan 100 yıl önce bölgede yapılan savaşlar, ihanetler sonrasında Türk askerleri Filistin topraklarını terk etmek zorunda kaldı. 1917 yılında Osmanlı hakimiyetinden çıkan Kudüs şehri 50 yıl sonra İsrail'in eline geçti. Doğu Kudüs'ü işgal eden İsrail, Kudüs'ü İsrail Devleti'nin sonsuza kadar bölünmez başkenti ilan etti. Ve bu durum günümüze kadar süren işgalin de başlangıcı oldu. Artık Kudüs, siyonist işgalcilerin zulmü altında inleyen ve bağımsızlık mücadelesinin yanında yaşama mücadelesi veren, İslâm dünyasının içinde bulunduğu derin uykudan bir an önce uyanmasını bekleyen mazlum insanların yaşadığı topraklar haline geldi. Devlet-i Âli Osman'ın bu bölgede sağladığı barış, adalet ve güven atmosferi burada yaşayanlar tarafından hâlâ aranmaktadır.

Sultan II. Abdülhamit Yahudilerin Kudüs'e yerleştirilmesini reddetmiş ve Yahudilerin “Bize bu toprakları sat” teklifine “Vatan toprakları satılmaz. Kan akıtılarak kazanılan vatan toprakları ancak kan akıtılarak verilir” sözüyle cevap vererek, onları huzurundan kovmuştur.

Peki Kudüs Müslümanlar için neden önemlidir ?

Kudüs genel anlamda atmosferi itibarıyla de çok

çarpıcı bir şehir. Bakışlarınızı değdirdiğiniz her noktada bir peygamberin izi var neredeyse. Hazreti İbrahim (a.s.) bu beldeyi gören, burada yaşıyan ve hatta burada kendisine izafeten koskoca bir kentin (el-Halil) kurulmuş olduğu büyük bir peygamberdir. Ve elbette miraca buradan yükselen Sevgililer Sevgilisi Hz. Muhammed (s.a.s.) de buraya uğramıştır. Ve burada bütün peygamberlere imamlık yapmıştır. Kudüs sadece peygamberler şehri olmasından dolayı değil, aynı zamanda kutsiyeti Kur’ân tarafından beyan ve tasdik edilmiş olması bakımından da mübarek bir beldedir. Onun için bütün ilahi din mensuplarınca -yahudiler, hıristiyanlar ve müslümanlar - daima kutsal sayılmış ve bu topraklara tarih boyunca özel bir önem verilmiştir.

Kudüs kurulduğu günden bu yana vahyi, ilahi tebliği ve peygamberlik müessesesini temsil ettiğinden dolayı bir İslâm şehri olmuştur. Çünkü İslâm yani Tevhid dini, Hz. Âdem (a.s.)’den bu yana bütün peygamberlerin ortak dinidir. Yüce Allah bütün peygamberlerin insanlara aynı gerçeği tebliğ ettikleri konusunda şöyle buyurmaktadır: “Sana söylenen senden önceki peygamberlere söylenmiş olandan başka bir şey değildir.” (Fussilet / 43) İslâm vahiy dinidir, Kudüs de vahyi sembolize etmektedir.

Ayrıca Mescid-i Aksâ bizim ilk kibleimizdir. Hicretten 16-17 ay sonrasına kadar İslâm’ın Mekke’de ilk tebliğ edildiği günlerde namazın buraya yönelerek kılınması, İslâm’ın ilk kiblesinin bulunduğu Kudüs

şehrinin bizim için önemini açıkça göstermektedir. Müslümanlar bu ilk kibleinin kutsiyetini idrak ederek, tarih boyunca buraya sahip çıkılması gerektiğinin bilinciyle hareket etmiş ve bu mukaddes beldenin tevhit inancının bayrağı altında bulunması gerektiğine inanmışlardır.

Peygamber Efendimiz’in (s.a.s.) mirâcının ilk durağınının bu mekân olması ve buradan göğe yükselmesi bu kutsallığı ziyadesiyle arttırmaktadır. Allah dileseydi onu Mekke’den de göklere yükseltebilirdi. Ancak isrâ ve mirâç olayında Hz. Peygamber (s.a.s.)’e refakat eden Cebrâil (a.s.)’in onu önce Kudüs’e getirmesi, sonra göklere yükseltmesi bu şehrin taşıdığı mânâ ve önem dolayısıyla gerçekleşti. Yüce Allah, son peygamberi Hz. Muhammed (s.a.s.)’in Kudüs’ü ziyaret etmesini ve bu peygamberler şehrindeki ilahi âyetlere şahit olmasını dilemişti. Aynı zamanda, Hz. Cebrâil’in Hz. Peygamber’i önce bu şehre getirmesi, daha sonrasında da Hz. Peygamber (s.a.s.)’in kendisine sorulan sorulara doğru cevaplar vermesi isrâ ve mirâç olayının somut bir delili ve bu büyük hadisenin gerçekliği konusunda bir ispat olmuştur. Eğer Mescid-i Haram’dan göğe yükseltileseydi, Hz. Peygamber’in etrafındakiler ona inanmayabilirdi.

Kudüs’e kutsallık veren yapılar Harem-i Şerif içinde yer almaktadır. Kentten duvarlarla ayrılan Harem-i Şerif içerisinde ünlü Mescid-i Aksâ ve Kubbetu’s Sahra bulunmaktadır. Uzun süre Müslümanların kiblesi olan

MESCİD-İ AKSA

Mescid-i Aksâ, Hz. Süleyman (a.s.) tarafından yapılmış Beyt-ül Makdis'in (Beyt-ül Mukaddes- Mukaddes Ev) yerinde yükselmektedir. Hz. Peygamberin miracı sırasında uğrak yeri olan bu mukaddes evin hemen yanında Kubbetu's-Sahra bulunmaktadır. Kubbetu's-Sahra, Resulullah (s.a.s.)'in miraca çıkarken bastığına inanılan kayanın üzerine inşâ edilmiştir.

Kubbetu's-Sahra, Türkiye'de ve dünyada hâlâ birçokları tarafından Mescid-i Aksâ olarak bilinir. Bunun nedeni ne zaman Mescid-i Aksâ hakkında yerli veya yabancı basında bir haber yer alsa, ekranda hemen altın gibi parlayan kubbesiyle Kubbetu's-Sahra'nın resminin belirmesidir. Bu bir gün Mescid-i Aksâ'yı yıkarak yerine kutsal saydıkları kendi mabetlerini inşa etmek isteyen İsrail'in oyunundan başka bir şey değildir. Zaten arkeolojik kazı adı altında Mescid-i Aksâ'nın altının oyulması işlemleri devam etmektedir. Yıllardır Kubbetu's-Sahra'nın resimlerini bedava tüm İslam ülkelerine dağıtarak Müslümanları yanıltıp bilinçsiz bir ümmet oluşturmak için çalışan İsrail, bir çok Müslümana Mescid-i Aksâ'nın resmi diye Kubbetu's-Sahra'nın resimlerini evlerinin, işyerlerinin duvarlarına astırmayı başarmıştır . Amaçları ise, İsrail gerçek Mescid-i Aksâ'yı sözde bir kaza sonucu yıktığında yeni müslüman neslin duyarsız kalmasını sağlamaktan başka bir şey değildir. Gerçekte Mescid-i Aksâ, Kubbetu's-Sahra'nın kible tarafında bulunan daha büyük ve geniş bir mabettir. Mescid-i Aksâ'nın doğusunda kalan duvarın bir bölümünden oluşan ağlama duvarı da Yahudilerin en kutsal mekânıdır.

İlahi mesajın tebliğcileri olan peygamberlere, onların soyundan gelmek suretiyle değil onlar tara-

KUBBETU'S SAHRA

findan insanlığa tebliğ edilen ilkelere sahip çıkmakla ve onların yolundan gitmekle varis olunur. Çünkü onlar Allah'ın kendilerine vahyettiği yüce kitaplardan ve bu kitapların taşıdığı ulvi mesajlardan başka bir şeyi miras bırakmazlar. Kur'an-ı Kerim'de, peygamberlerin gerçek varislerinin ancak tevhid inancına sahip ve hanif dine mensup olan mü'minler olduğu çeşitli vesilelerle vurgulanmaktadır. Örneğin bir âyet-i kerimde şöyle buyrulur: "Şüphesiz insanların İbrahim'e en yakın olanı ona uyanlar, bu Peygamber ve iman edenlerdir. (Âli İmran/ 68)" Bunun sebebi ise İbrahim (a.s.)'in hanif bir Müslüman olmasıdır. "İbrahim ne bir Yahudi ne de bir Hıristiyan idi. Fakat o, Allah'ı tanıyan dosdoğru bir Müslümandı. O, müşriklerden de değildi. (Ali İmran/ 67)" Bu durum, diğer bütün peygamberler için de geçerlidir. Kudüs Yahudilerin değil, Hz. Âdem'den bu yana gelen ve tevhidin temsilcisi olan peygamberlerin mirasıdır. Bu miras nesilden nesile Allah'a itaat eden salih kullara devredilmiş ve onlar da buna sahip çıkmıştır.

Sonuç itibarıyla, peygamberler şehri olan Kudüs hanif dinin sembolüdür. Dolayısıyla oranın gerçek sahipleri de peygamberlerin gerçek varisleri ve hanif dinin mensupları olan mü'minlerdir. Siyonistler Yahudileri Kudüs topraklarına toplayabilmek için, ellerindeki Muharref Tevrat'tan çıkardıkları birtakım uyduruk hikâyeleri çeşitli hilelerle sonuna kadar değerlendirmeye çalışıyorlar. Oysa Müslümanların, vahyedildiği gibi değişmeden muhafaza edilen Kur'an-ı Kerim'deki ilkelere bağlılıkta ve bu ilkelerin ışığında Kudüs üzerindeki haklarına sahip çıkmakta çok daha kararlı olmaları gerekir. Kudüs sadece Müslümanların değil, tüm insanlığın ortak değeridir.

Her vuslata mehtap olmuş beldeye bak!

Eyvah! Yalıyor kanlı ufkunu kanlı şafak.

Sabret Kudüs'üm silmek için gözyaşını,

Elbet bir Ömer, bir Selâhaddin çıkacak.

Halkı hayatı boyunca Selâhaddin'den tek konuda şikâyetçi oldu: Hep asık suratlı olduğundan...

Bir dönem şikâyetler o kadar arttı ki, bir imam cuma hutbesinde halkın sesine tercüman oldu.

Hutbede tebessümün faziletlerini anlatarak, halkına karşı güler yüzlü olmayan idarecinin halkından sevgi ve saygı bekleme hakkı olmadığını söyledi.

Sultan Selâhaddin, bunu duyar duymaz imamın ziyaretine gitti:

“Galiba beni kastettiniz?” dedi. Yönettiği ülkede hak-hukuk vardı. İmam hiç korkmadan, teklemeyen “Evet” deyiverdi, “Sizi kastettim.”

Selahâddin Eyyûbi, derin bir iç çekişten sonra: “Hocam, Allah Resûlü'nün mi'râca çıktığı Mescid-i Aksâ, haçlıların elinde. Hz. Ömer'in emaneti Kudüs esir. Bu durumda ben nasıl güleyim?” dedi ve hıçkırarak ağlamaya başladı.

Kuşkusuz bu samimi sadâkati sebebiyle Allah, Kudüs'ün fethini ona nasip etti. 2 Ekim 1187 Cuma günü Miraç Kandili'nde Kudüs, Sultan Selâhattin'in hakimiyetini kabul etti. Kudüs'e giren Sultan, Mescidi Aksâ'ya geldi ve haçlıların tahrip ettiği İslâm'ın ilk kiblegâhını bizzat temizledi.

KUDÜS ANADIR

AZİME BEYZA SALAR 11/H

Nizar Kabbani “ Ey kentlerin en acılısı...” diyerek sesleniyor dizelerinde Kudüs’e son derece yerinde bir tabirle ve ekliyor “ Ey Kudüs ey Peygamberler kokusu , ey yerin göklere en yakın avlusu...”

Kudüs ki Kur’ân-ı Kerim’de mübarek kılınan, Kudüs ki miraca şahitlik eden...

Âlemlerin Rabbi Yüce Allah İsrâ Suresi’nin birinci âyetinde şöyle buyurmuştur: “Bir gece, kendisini âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu Mescid-i Haram’dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ’ya götürün Allah noksan sıfatlardan münezzehtir ; O gerçekten işitendir, görendir.”

Âyette geçen Mescid-i Aksâ ve çevresi müfessirlerin de ittifak ettiği gibi başta Kudüs ve diğer Filistin topraklarıdır. Bu yüzdendir ki ümmet olarak Filistin’deki zulme karşı hassasiyetimiz bir başkadır, başka olmalıdır. Kudüs şairi olarakta bilinen Nuri Pakdil , Kudüs’e olan aşkı şu dizelerle dile getiriyor;

Kudüs anadır,
Göklerin övüncüdür Kudüs
İlk kez Kudüs’e doğru secde ettik.
Mirâç hediyemiz namaz orada verildi.
Peygamber Cebrâil’in bile erişemediği sırlara o gün orada erişti.
Anne sevgisi herşeyin önünde gelir.
Her türlü tecrübeyi şekillendirir.
Onun kokusu ve varlığı ile can bulur her insan,
O erkekten üst bir makamdır.
O yüzden de Kudüs anadır.

Mescid-i Aksâ’nın sorumluluğu hepimizin omuzlarındadır.Bilinçli birer müslüman olarak Kudüs’e sahip çıkmalıyız. Necmettin Erbakan’ın da dediği gibi “ Nasıl ki Kızıldeniz Firavun’a mezar olduysa, Akdeniz’de İsrail’e mezar olacaktır.”

Yürüyelim ki ayaklarımıza Kudüs gücü gelsin kardeşlerim.

KURTARILMIŞ KUDÜS’TE GÖRÜŞMEK ÜZERE...

NIHAL AKYOL 10/D

HZ. SÜLEYMAN

RABİA GÜZEL 10/i

İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerden olan Hz. Süleyman (a.s.), Davud (a.s.)'ın oğludur. Yakub (a.s.)'ın neslindedir. Kudüs yakınlarındaki Gazze şehrinde doğdu. Hem peygamber hem sultanı. Çocukluğundan beri bilgili, iyilik ve adâleti seven biri olarak tanınmıştı. On iki yaşındayken babasının yerine geçip, sultan oldu. Daha sonra kendisine Allah-u Teâlâ tarafından peygamberlik verildi. Dünyaya hakim olan dört kişiden biridir. Ona peygamberlik verildiği Kur'ân-ı Kerim'de En'am Sûresi 84. âyette bildirilmektedir.

Hz. Süleyman (a.s.) : "Rabbim! Beni bağışla ; bana, benden sonra hiç kimsenin ulaşamayacağı bir hükümdarlık ver." (Sâd/ 35) diye dua etti. Duası kabul edilip, cinlerin, rüzgârın ve hayvanların da insanlar gibi Süleyman (a.s.)'a itaat etmeleri emredildi. Kendisine ism-i âzam duası, bütün mahlûkatın dili ve ilimlerin sırları öğretildi. O da, peygamberlikle birlikte ihsan edilen ilim, hikmet ve sultanlık kudretini, insanları doğru yola kavuşturmak ve onların daha iyi bir hayat yaşamaları için kullandı.

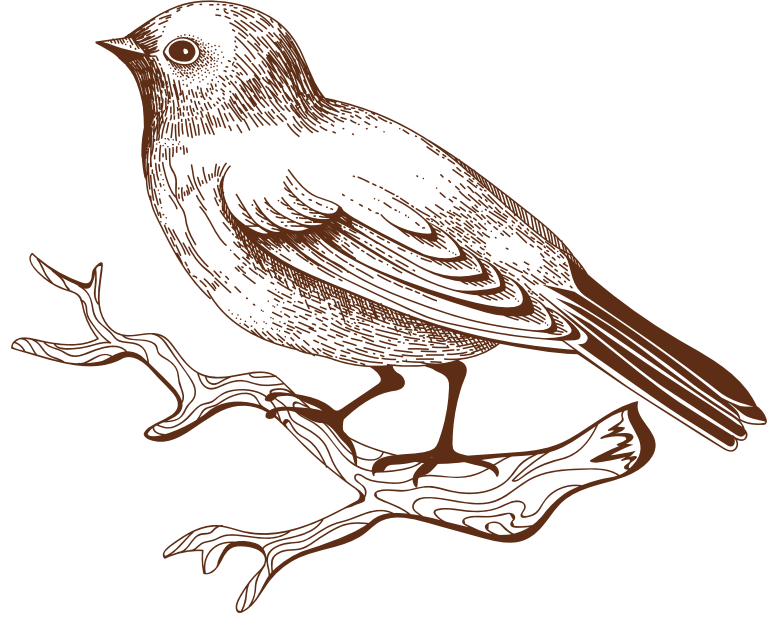
Peygamberimiz (s.a.s.) bir hadisinde, onun duası hakkında şöyle buyurdu: "Süleyman (a.s.), Beyt-i Makdîs'in binasını bitirdikten sonra, Allah-u Teâlâ 'dan üç dilekte bulunmuştur: Kendisinden sonra kimseye nasib olmayan bir mülk ve saltanat, îlâhi

hükme uygun hüküm verme kudretinin bahşedilmesi, yalnız namaz kılmak için Mescid-i Aksâ'yı kastedip gelenlerin analarından doğdukları gibi günahsız hale gelmeleri. Allah-u Teâlâ bunlardan ilk ikisini Süleyman (a.s.)'a vermiştir. Üçüncü dileğinin de kabul edilmiş olmasını umarım."(Nesâî)

Hz. Süleyman (a.s.) on iki mahalleye sahip Kudüs şehrini ustalara taş ve bazı mücevherleri kullanarak inşa ettirdi. Babası Hz. Davut'un (a.s.) temelini attığı, Kudüs'teki Mescid-i Aksâ'yı yapmaya devam etti. Yedi senede pek sanatkârane bir şekilde tamamladı. Daha sonra, Kudüs'te büyük bir saray inşa etmeye başlayıp, on üç senede tamamladı. Bu binaların yapımı sırasında insanlardan ve cinlerden pekçoğu Süleyman (a.s.) 'ın emrinde çalışmışlardı.

Süleyman (a.s.)'ın zamanında barış, imar, sanat ve ilim iyice ilerlemişti. Mescid-i Aksâ inşa edilip, çeşmeler, su kanalları yapıldı. Köprüler, barajlar ve evler inşa edildi. Hikmetinin ve büyüklüğünün şöhreti bütün dünyaya yayıldı. Zamanındaki bütün padişahları ve ileri gelenlerini doğru yola sevk etti.

Hz. Süleyman (a.s.), Akabe Körfezi'nden Fırat kenarına kadar, kırk sene adaletle hüküm sürdü. Diğer hükümdarlar da kendisine bağlılıklarını bildirdiler. Ticaret gemileri yapıp, Kızıldeniz ve Umman

Denizi'nde ticaret yaptırdı. Rüzgâr onun emrine verilmişti. Rüzgâra binip dilediği yere tahtıyla birlikte kısa zamanda giderdi. Makamına oturduğunda ve meclis kurduğunda kuşlar üzerine gelip, kanatlarını yan yana gererek bir bulut gibi gölge yaparlar, güneş ve yağmurdan korurlardı. Süleyman (a.s.) çok edepli, alçak gönüllüydü. Ömrünün son anına kadar Allah-u Teâlâ'nın takdir ettiği izzetle insanları doğru yola sevk etti. Herkes tarafından sevilmiş olup, hiç kimse onun söylediklerine itiraz etmiyor ve onun emri dışına çıkmıyordu.

Süleyman (a.s.), bir gün yapılmakta olan büyük sarayının inşasını kontrol etmeye gitmişti. Bu bina bir su kıyısında çok heybetli bir saraydı. Ustalar işçiler, cinler, sarayın tamamlanmasıyla meşguldüler. Sarayın balkonuna çıkıp, kendisini yalnız bırakmalarını, hiç kimsenin yanına yaklaşmamasını emretti. Sonra da balkonun kenarında esasına (bastonuna) dayanıp durdu ve etrafı seyrederek tefekküre başladı. Bu sırada ömrü bitip, eceli gelmişti. Azrail (a.s.) gelip; "Şu an dünyadaki hayatının son anıdır." dedi. Süleyman (a.s.): "Allah-u Teâlâ'nın takdiri her ne ise o haklıdır. Rabbime hamdolsun ki, asla kimseye zulmetmedim. Rabbinin emrine itaat etmekte gecikmedim. Herkesin dönüşü Allah'adır. Görevlendirildiğin emri yerine getir." dedi.

Hz. Süleyman (a.s.) esasına dayandığı halde ayakta vefat edip, uzunca bir süre öylece kaldı. Saray inşasında çalışanlar ise her gün işlerine muntazaman devam ediyor, halk da oraya gelip gidiyordu. Süleyman (a.s.)'ı uzakta, ayakta durur vaziyette görüyorlardı. Fakat vermiş olduğu emir üzerine hiç kimse yanına yaklaşmıyordu. Nihayet esasının yere temas eden kısmını ağaç kurdu yiyip asa kırılınca, cesedi yere yıkıldı. O zaman bu halini görenler vefat ettiğini anladılar. Bu husus Kur'ân-ı Kerim'de Sebe' Suresi 14. âyette bildirilmektedir.

Süleyman (a.s.) heryere hükmettiğinden, zamanında herkes imân etmiş, yeryüzünde pek az imansız kimse kalmıştı. Vefatından sonra, İsrailoğulları'nın arasındaki birlik bozuldu, iki ayrı devlete bölünüp doğru yoldan ayrıldılar

Hz. Süleyman (a.s.) kendisine büyük bir zenginlik ve saltanat lûtfedilmiş olmasına rağmen huşû, tevazu ve vecd içinde bir kulluk hayatı sürmüştür. Hz. Süleyman döneminde kurulmuş olan hakimiyet, hadislerden bilindiği gibi ahir zamanda oluşacak olan hâkimiyete bir model teşkil edecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

BA'SU BA'DE'L MEVT

BETÜL AKSAKAL 12/A

Beklediğimiz çağ inkılâbatına duvarlar koyup ardına geçtik. Perspektifimizde öte beklerken gri bir set gördük. Bırakalım öteyi, sağımız, solumuz, önümüz, arkamız; duvar!

Legal olmadığından kilometrelerce şemsiyeler açtık Ortadoğu haykırışlarına. Dört duvarımıza İzm'lerden birer renk aldık, sonunda hepimiz post-modern yalnızlar olduk.

Barikatlarımıza yoldaş olacak dostlar yazıp yazıp silmek miydi doğru olan? Ya da kol kola yürümek varken bir dostla; doğru Ayasofya'nın hür saflarına, doğru Endülüs'e, Kudüs'e kaburgalarımıza mı sakladık sesimizi soluğumuzu? Ecnebi mezarlıklarından farksız şehrimize noktasız bir gece mi düştü?

Batı'nın paslı putu siyonizm bugün göğümüze çimento döküyor. Fakat bu Firavunlar kalplerimize çimento dökemeyecekler. Betona vurulur balta. Bizimse yalnız mana ile işimiz.

Yani demem o ki; bu yüz sene içinde tüberklozdan obeziteye dönüşen insanlık sorunu, çocukların uçsuz bakışlarında sentetiğe bürünmüş bir donukluk, ümmet kardeşine karşı gizimi yayarmı endişesi

en çok bu sıralar maddeden manaya yükseliş zamanımızın gelip geçiyor olduğunun habercisi...

Şubat, Dudayev'in, Ahmet Yasin'in, Aliyya'nın ellerinden geliyor. Hamiyet rüzgarına katıp Afgan bir çocuğun gülüşünü; Çeçenistan'dan umutla, Bosna'dan hüznü, Afrika'dan sen ile, Etiyopya'dan ben ile, Filistin'den biz ile...

Yine böyle bir şubatta uyanmıştık kardeşlerim. Böyle bir şubatta duymuştuk ayak seslerini Furkan'ın, omuz omuza bir davadaşla Metin'in açtığı ufuklara yürümüştük. Hiçbir betonun güzelleştiremediği göğü Esmâ'nın ruhu güzelleştirmişti, böyle bir şubatta.

Yine böyle bir şubat; ham yobazlara karşı "Düşünen Adam"lıkla timsal olup yalnız camide, ramazanda değil; seyahatte, ticarete de Allah'a kul olan kardeşlerle şeytan ve avamının kol gezinemeyeceği Medine'ler kurma ayı. Bu ay prangaları kırma ayı. Ey Muaz neredesin? Seni bekliyor kardeşin, Sad bin ebiVakkas. Omuz omuza, kol kola, bilek bileğe, prangaları kırmaya, Medine'ler kurmaya!

EL VEDÛD

AYŞENUR İNAN 11/F

“İman edip dünya ve ahiret için yararlı işler yapanlara gelince, Rahman onlar için bir sevgi yaratacaktır.” (Meryem/96)

EL- VEDÛD Allah'ın güzel isimlerinden olup “çok seven” ve “ çok sevilen” anlamına gelmektedir.

Bu öyle bir isimdir ki Allah'ın diğer isimlerinin de merkezindedir.

Çünkü sevgi, Allah ile olan bağın da sebebidir.

ALLAH Rahman'dır, Merhamet eden...

ALLAH Rezzak'tır, Rızık veren...

ALLAH Halîm'dir, Yumuşak huylu, acıyan...

ALLAH Vehhab'dır, Karşılık beklemeden veren...

ALLAH Latîf'tir, Çok lütufta bulunan...

ALLAH Kerîm'dir, Çok cömert olan...

Rızık verirken sevgisinden dolayı verir ... Lütufta bulunması da yine sevgisindedir...

ALLAH merhamet ederken sevgisinden dolayı merhamet eder.

İlâhi sevginin kökeninde RAHMET vardır...

ALLAH Vedûd'dur ve Vedûd'dan doğan AŞK öyle birşeydir ki, YÜCE ALLAH'ın;

“Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik” (Enbiya / 107) şeklinde buyurduğu, ‘HABİBİM’ dediği , iki cihana sultan kıldığı nev-i beşerin en üstünü Hz. Muhammed’e Rabbi tarafından bahşedilen ve yaratılışın özüne işlenen cevherin adıdır...

AŞK, Cenabı Hakk'ın ilâhi nimetlere erme şerefine nâil ettiği ve VEDÛD isminin tecelligâhı olan yüreğin adıdır...

Allah'ın sevdiklerini, Allah için sevmenin adıdır. Allah'ı seven Habibini sever, âhiret-teki mutluluğun sebebi olduğu için...

Seven sevdiği için sevdiklerinden vazgeçer. EL- VEDÛD olmaya yalnızca BİR OLAN lâyük olduğu için... Halilurrahman olmadan sevgiliye ulaşamayacağını bildiği için...

AŞK, bir hadis-i kutside Yüce Allah'ın buyurduğu üzere;

“Kulum hakkımda nasıl bir zan yürütürse ben öyleyimdir.

O, Beni zikredince BEN onunla beraberimdir.

O, Beni içinden geçirirse BEN de onu içimden geçiririm.

O,Beni bir cemaat içinde anarsa BEN de onu onunkinden daha hayırlı bir cemaat de anarım.

O,Bana bir karış yaklaşırsa BEN ona bir arşın yaklaşıyorum.

O,Bana bir arşın yaklaşırsa BEN ona bir kulaç yaklaşıyorum.

O,Bana yürüyerek gelirse BEN de ona koşarak giderim.” (Buhari, Müslim, Tirmizi)

Ve Aşk, El- Vedûd isminin tecellileri ile yaşayanlara;

“Cennet cennet dedikleri,

Birkaç köşk, birkaç huri,

İsteyene ver onları

Bana seni gerek seni.” dedirtir.

İşte bu yüzden Ey RABBİMİZ!!!

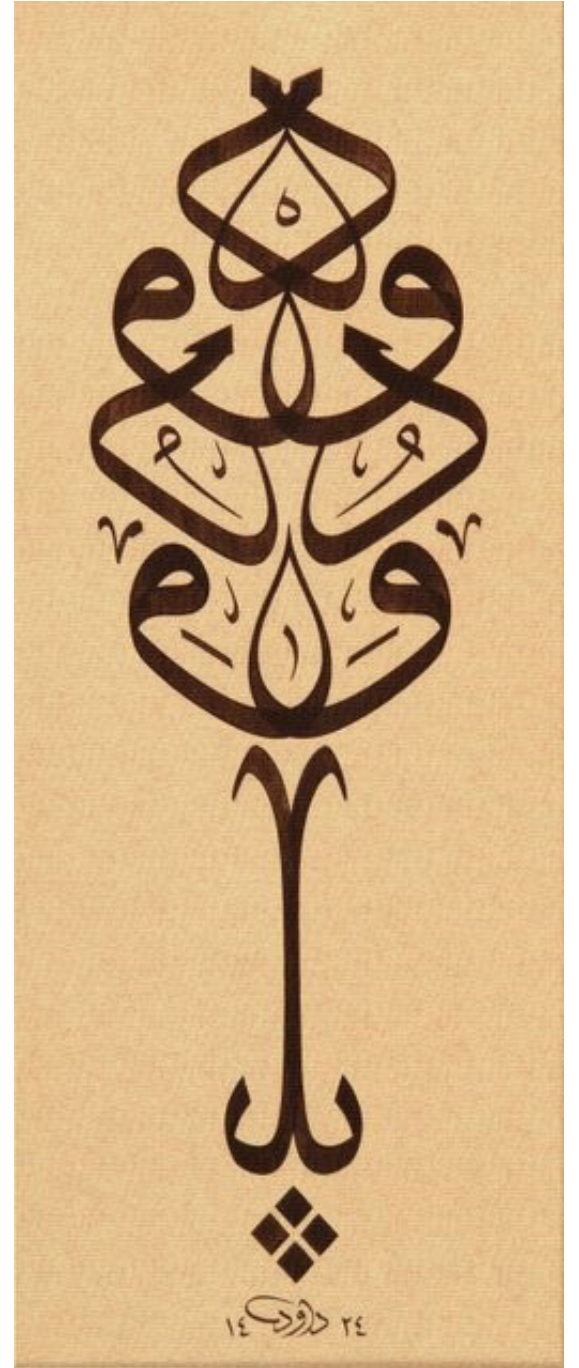
Sevgini diliyoruz Senden . Sevginle yaşayanlardan, sevgiyi karşılıksız sunanlardan ve sevginle yoğrulanlardan eyle bizi.

Sev bizi , sevdird bizi , sevindir bizi.

Sevginle haşret bizi YA VEDÛD.

ÂMİN...

“Allahım! Senden sevgini ve seni sevenlerin sevgisini ve senin sevgine ulaştracak ameli talep ediyorum. Allah'ım! Senin sevgini nefsimden, ailemden ve malımdan daha sevimli kıl.” (Tirmizi)

AYŞENUR İNAN 11/F

HZ. HACER'İN TESLİMİYETİ

AYTEN ÖZKAN 11/B

Firavun'un sarayındaki kölelikten, Allah'ın Mekte'deki evinde mahşer sabahına kadar misafir olacak örnek bir siyahi kadın. Bu kadın, bir bebekle bırakıldığı ıssız vadide, bir peygamberi yetiştiren, bir medeniyetin temellerini kuran Hz. Hacer'dir.

Hz. Hacer; Firavun için değerli bir köle, Hz. İbrahim için itaatkâr bir sahabe ve sadık bir eş, Hz. İsmail için bulunmaz bir anne, Allah için mut'î bir kul, inananlar için ise kıyamete dek muhteşem bir örnektir.

Yüce Allah (c.c.); tevekkül peygamberi Hz. İbrahim'e, teslimiyet kadını Hacer'i göndermiştir. Rabbi İbrahim'den, Hacer'i tüm dünyeviliklerden arındırmak için, ıssız çölde evladiyla bir başına bırakmasını istemiştir. Onlar da Allah'ın hükmüne boyun eğip hicret ederek, uzun bir yolculuktan sonra nihayet Mekke'ye vardılar. O günün Mekke'si etrafı yanık dağlar ve kara çehreli kayalıklarla çevrili, kalplere ürperti veren, ekin bitmez kervan geçmez bir vadiydi.

İbrahim (a.s.), Hacer'i Safa ile Merve tepesi arasında bir yerde bırakıp giderken Hacer de peşi sıra onu takip etti ve: "Ey İbrahim, bizi bu vadide bırakıpta nereye gidiyorsun? Burada ne bir insan ne de bir hayat eseri var" dedi. İbrahim ona dönüp

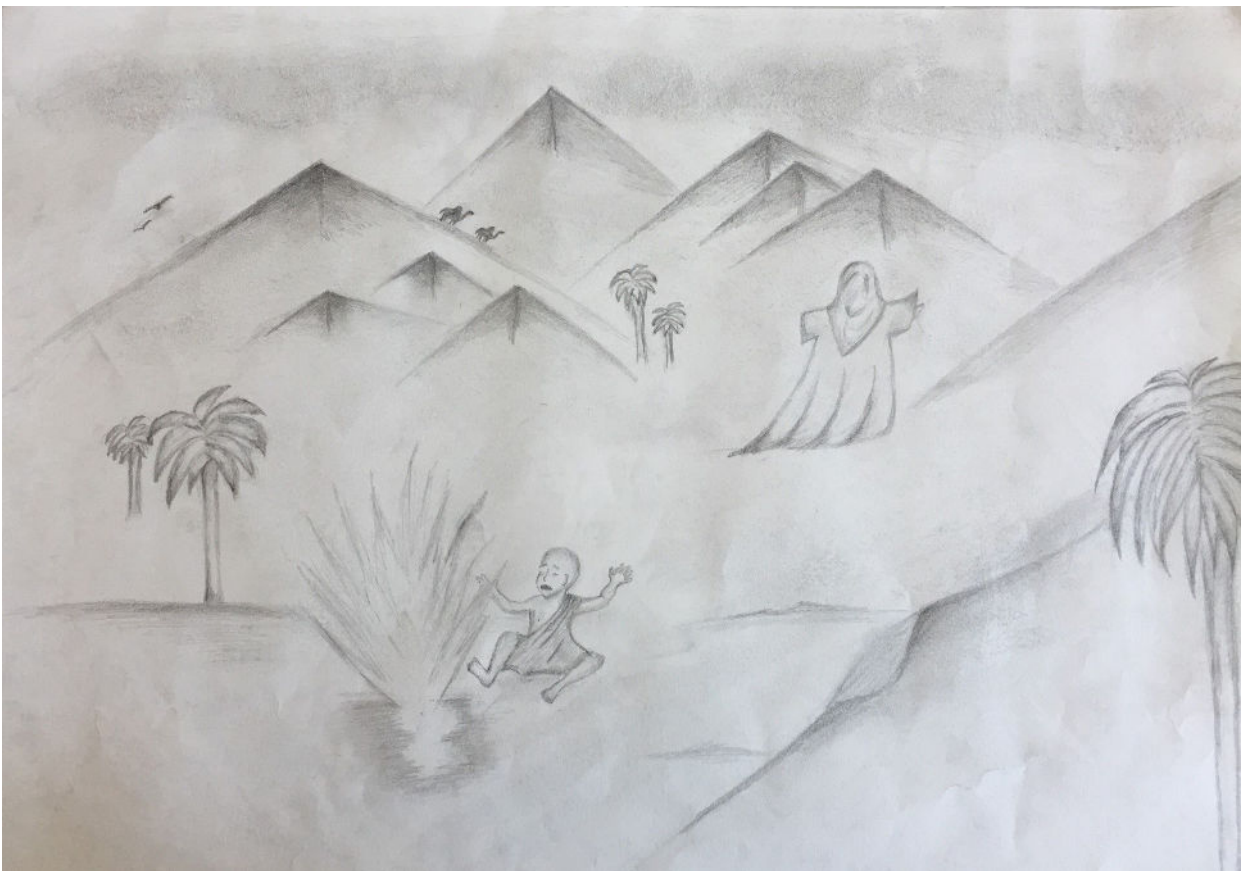

bakmayınca Hacer: "Bizi burada bırakmanı Allah mı sana emretti?" diye sordu. İbrahim: "Evet, Allah emretti!" diye cevap verdi. Bunun üzerine Hacer: "Öyle ise Allah bize yeter, O bizi bırakmaz!" dedi. İşte Hacer'i Hacer yapan bu teslimiyetiydi. Hangi insan buna razı olabilir ki. En ufak bir tereddüt yok. "Madem Allah'ın emridir başım gözüm üstüne" demek, İslâm'ın ve imanın özü olan tam bir teslimiyet ifadesinden başka bir şey değildir.

Hz. İbrahim oradan ayrılmadan önce onları Rabbi'ne emanet etti ve onlar için şöyle dua etti:

"Ey Rabbimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için ben, neslimden bir kısmını, senin Beyt-i Harem'inin (Kâbe'nin) yanında, ziraat yapılmayan bir vadiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meyvedici kıl ve meyvelerden bunlara rızık ver! Umulur ki bu nimetlere şükrederler." (İbrahim /37)

Hz. İbrahim Hacer 'le İsmail'i Mescid-i Haram'ın bugün bulunduğu yerin yakınına bıraktığında, yanlarında sadece içi hurma dolu meşin bir dağarcık ve içi su dolu bir kırba vardı. Artık Hacer, oğlu ile başa kalmıştı. Bir müddet sonra yiyecek ve içecekleri tükendi. İşte o andan sonra yer ve gök o annenin oğlu için çırpınına, Safa ve Merve tepeleri ara-

EBRAR SÜMEYYE BAYIR 9/C

sındaki çaresiz koşuşturmasına şahit olmuştu. Hz. Hacer, açlıktan ağlayan bebeğinin yanında mucize beklemedi. Tevekkülü de boş ve gayretsiz bekleme olarak anlamadı. Yavrusunu Allah'a emanet ederek kendisi de Allah'a itimat duygusuyla doğruldu ve Safa ile Merve tepeleri arasında çaresizce ve arayış içerisinde gidip gelmeye başladı. Bu çaresizlik içerisinde son defa Merve tepesi üzerine çıktığında niyazın gücü ve Allah'ın rahmetiyle tevekkülünün, kanaatinin hediyesini aldı ve çocuğun ağlayışının kesildiğini fark etti. Onun tarafına baktığında zemzem kuyusunun yerinde bir melek (Cebrâil) gördü. O Melek ayağının topuğuyla (yahut kanadıyla) yeri kazıyordu. Nihayet su göründü.... (Buhari,1381)

Hz. Hacer validemiz zemzem sayesinde hem susuzluğunu hem de açlığını giderdi. Bebeğini de emzirip onu büyütmeye başladı. Çok geçmeden Allah-u Teâlâ, Yemenli Cürhüm kabilesinden bir yolcu kafilesini Kâbe'nin bulunduğu yöne sevk etti. Zemzemi gören yolcular, burayı yurt edinmeye karar verdi ve böylece Hz. Hacer validemizin ve Hz. İsmail'in yanlılıkları sona erdi.

Demek ki, bizler de Hacer'in Safa ile Merve arasındaki arayış ve teslimiyetini gösterebilirsek Yüce Allah çöllerden nice billur pınarlar çıkaracaktır bi-

zim için. Zemzem, Hacer sabrını, say'ını ve teslimiyetini gösterebilenlerin hakkıdır. Günümüzde, üzerine düşen sorumlulukları yeterince yerine getirmeyen, hacca gittiği halde Hacer tavrı gösteremeyen dünya müslümanlarının, sıkıntılı zamanlarda gönüllerine su serpecek zemzem bekleme ve Allah'tan yardım ummaları ham hayalden ibaret boş bir avunmadır.

Yüce Rabbimiz, Hz. Hacer'in bastığı yerlere basan, Safa ile Merve arasında Hacer gibi koşuşturan ve en nihayet canını şeytanın ve nefsin hiçbir aldatmasına kapılmadan, onun yolunda feda edebilen, kısaca Hacer gibi olabilenlerin de geçmiş tüm günahlarını affedeceğini müjdelemiştir. Zaten hac ve kurban, Hacer olmaktan başka nedir ki?

Hacer annemiz, doksan yaşında vefat edince Hicr'e defnedilmiştir. Hicr, Kâbe'nin içi sayılmaktadır. Allah, Hacer validemizden o kadar memnun olmuş ki onu kendi evine almış, evinin halkı yapmıştır.

Şimdi o da, Beytullah'ı ziyarete gelen Allah'ın misafirlerini O'nun evinde beklemekte, onları Allah'ın evinde ağırlamaktadır. Onlara bugün de zemzem ikram etmeye devam etmektedir. O artık, Allah'ın evinin ebedi misafiridir...

HAYDİ NAMAZA! HAYDİ KURTULUŞA!

SENA NİSA ÜLER 11/G

Yüce Allah'ın günde beş kez bizleri huzuruna davet ettiği, Peygamberimiz (s.a.v.)'in "gözümün nuru" olarak nitelendirdiği, müminlerin miracı olan namaz...

Allah'ın yüceliği karşısında sonsuz saygı ve teslimiyet hissi duyularak O'na olan sevgimizi itaatimizi gösterebileceğimiz en mutlu, en muhabbetli bir o kadar da hüzünlü buluşma olan namaz...

Allah-u Teâlâ'nın (c.c.) hükmünü, fani, sınırlı güçte olanların çözemeyeceği sırlı bir buluşma namaz...

Bize kulluk vazifemizi hatırlatan, âhireti ve hakikati anlatan, kulun Rabbi'ne kendi eksikliğini ve acizliğini gösterdiği namaz...

En yüce makama sahip Allah-u Teâlâ'ya (c.c.) muhabbetimizle ve tüm varlığımızla, olduğumuz gibi secde ettiğimiz namaz...

Ruh ve nefsin birbirine üstünlük kurma çabasına; gayret, huzur ve bereketle karşılık veren namaz...

İnananlar için temel bir kalkınma ve diriliş olan namaz...

SABAH VAKTİ:

Gecenin karanlığından gündüzün aydınlığına sessizlik içerisinde ulaştığımız; tefekkürün vakti, meleklerin şahit olduğu, bereketin dağıtıldığı, sevgiliye, Cemâlullah'ın huzuruna ilk ışıklarla nail olduğumuz, uykudan daha hayırlı olan namaz...

"Yaptıklarına karşılık olanlar için kendilerini mutlu edecek nice güzel nimetler hazırlanıp saklandığını bilemezler." (Secde/ 17) Allah'ın verdiği tüm güzelliklere karşılık bir tefekkür içerisinde kıldığımız en değerli namaz...

Rabbimizin himayesi altında O'na olan sözümüzü yenileyerek huzurlu bir güne ilk ibadetle başlayış...

ÖĞLE VAKTİ:

Gençliğe benzeyen, güneşin en kızgın en güçlü olduğu vakit, öğle vakti... Bitmeyeceğini sandığımız, karanlığa hiç kavuşmayacağımızı düşündüğümüz vakit. En sesli ve en karışık vakit...

Fakat sen kalbinin sesini dinle! Bu karışıklık içerisinde, mâlâyani isteklerden uzaklaşarak ruhunu arındır. Bu kararsızlık içerisinde Rabb'ini an ve ona

yönelerek rızasını ara. Kalbinin sesini dinle ki fâni olan bâki olanda huzur bulsun...

İKİNDİ VAKTİ:

Güneşin renginin sarardığı, batmaya meylettiği, bir ihtiyarın belinin bükülmesine şahid olduğumuz vakit, ikinci vakti...

İkinci vakti insanoğlunun ve kâinatın son demi. "Sizi güçsüz yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından kuvvet veren ve sonra kuvvetin ardından güçsüzlük ve ihtiyarlık veren 'Allah'tır" (Rum/ 54)

Zaman gelmiş hatta geçiyor bile...İlerleyen vaktin farkına var! Bil ki sen de yolun sonuna doğru ilerliyorsun. Şimdi vakit ikinci vaktidir...

Kendini gözden geçir, hayatındaki çelişki ve sapmaları düzeltmeye çalış. Rabb'ini an ve ona secde et. "Allah'ı anmak elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür." (Ankebût/ 45)

AKŞAM VAKTİ:

Vakit akşam vaktidir... Artık karanlık çökmüş, güneş çekilmiştir tüm güzelliklerden... İşte bu karanlığı aydınlığa çıkaran vakittir akşam vakti...

Unutma ki herkesin bir akşamı bir karanlığı olacak! Ölümle ayrılacaksın güzel sandığın her şeyden. Rabbine yaklaş, karanlığını aydınlat. Sıyrılmış tüm kötülüklerden. Yaratılış gayeni hatırla. Namazın o manevi ışığına yaklaş. Bilemezsin ufuktaki baharı... Şüphesiz ki namaz seni kurtuluşa erdirecektir...

YATSI VAKTİ:

İnsanların artık kabuğuna çekildiği, karanlığın hüküm sürdüğü vakit...

Unutulmuş kimsesin artık. "Hiç kimse"... Bu hiçlik içinde Rabb'in yegâne koruyucun, yetiştiricin, yöneticin. O'na yönel ve bağışlayıcılığına sığın. Ancak O'na döneceğini unutma. "Onlar başlarına bir musibet geldiğinde: 'Biz Allah'ın kullarıyız ve kuşkusuz O'na döneceğiz' derler." (Bakara /156)

Şükret namazınla... Sımsıkı sarılı yaratanına, sonunun olduğunu unutma!

Uyan ey Allah'ın kulu! Gafletinden uyan! Bil ki bu son değil, başlangıçtır...

Yüce Rabbimiz (c.c.), ömrümüz boyunca bizlere, namazın nurlarını, feyizlerini, sırlarını ve faziletlerini ihsan eylesin. ÂMİN...

PEYGAMBER DUALARI

NUREFŞAN GÜLTEKİN 11/H

(قُلْ مَا يَعْبُورُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ)

“De ki: (Ey İnsanlar!) Kulluğunuz ve niyazınız olmasa Allah size ne diye değer versin.” (Furkan / 77)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ku'rân'da bahsi geçen peygamberlerin her biri, belli özellikleri ile dikkati çeken kavimlere gönderilmişlerdir. Bu kavimler, daha önce kendilerine gelen elçileri yalanlamış, azgınlaşmış ve aşırılığa gitgide daha fazla yönelmiş topluluklardı. Peygamberlerin görevi ise dini tanımayan veya tanıdığı halde inkâra yönelen bu topluluklara hak dini tanıtmak, onları Allah'a çağırmak ve ahirete yönelmekti. Bundan dolayı Allah'tan istekleri de amaçları ile doğru orantılı olmuştur. Peygamber dualarında, içli, katıksız, yakın, samimi ve kabul olmuş duaların örneklerini net bir biçimde görebiliriz. İşte Kur'ân-ı Kerim'de geçen bazı Peygamber duaları:

HZ. ÂDEM'İN (a.s.) DUASI

(قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, mutlaka hüsrana uğrayanlardan oluruz.” (A'raf/ 23)

HZ. EYYÛB'UN (a.s.) DUASI

(وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ)

“Eyyûb'u da an! Hani Rabbine: Başıma bu dert geldi. Ama sen merhametlilerin en üstünüsüdiye niyaz etmişti.” (Enbiyâ / 83)

PEYGAMBERİMİZ HZ. MUHAMMED'İN (s.a.s.) DUASI

(وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ)

“(Resûlüm!) De ki: Rabbim! Bağışla! Merhamet eyle! Sen, merhamet edenlerin en üstünüsün.” (Mü'minûn / 118)

(فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)

“Eğer yüz çevirirlerse de ki:” Allah bana yeter, O'ndan başka ilâh yoktur. Ben yalnız O'na güvenip dayanırım. O, büyük Arşın sahibidir.” (Tevbe / 129)

(رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ)

HZ. YUSUF'UN (a.s.) DUASI

(رَبُّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَظَمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِى
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ)

“Rabbim! Bana mülkten (bir nasip) verdin ve bana rüyaların tabirinden (bir ilim) öğrettin. Ey gökleri ve yeri hakkıyla yaratan! Dünyada da âhirette de beni yönetip himaye eden sensin. Canımı Müslüman olarak al ve beni salih kişiler arasına kat!” (Yusuf /101)

HZ. SÜLEYMAN'IN (a.s.) DUASI

(قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يُتَّبِعُنِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ)

“Rabbim! Beni bağışla ve bana, benden sonra hiç kimseye nasib olmayacak bir hükümdarlık ver! Şüphesiz ki Vehhâb (çok ihsan edici) olan ancak sensin.” (Sad/ 35)

HZ. İBRÂHİM'İN (a.s.) DUASI

(رَبُّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّى بِالصَّالِحِينَ)

“Ey Rabbim! Bana hikmet ver ve beni salihler arasına dahil et.” (Şuarâ /83)

(رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ)

“Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecek olanları namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! Duamızı kabul et.” (İbrâhim /40)

“Ey Rabbimiz! Herkesin hesaba çekileceği günde beni, ana-babamı ve mü'minleri bağışla.” (İbrâhim /41)

(رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ)

(وَارِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ)

“Ey Rabbimiz! İkimizi Sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olacak bir ümmet çıkar. Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tövbemizi kabul et. Şüphesiz tövbeleri kabul eden, merhameti bol olan yalnız sensin.” (Bakara / 128)

HZ. MUSA'NIN (a.s.) DUASI

(قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ)

“Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim; nefsimi zulmettim, beni bağışla.” Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (Kasas/ 16)

(قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاخْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي يَفْقَهُوا
قَوْلِي وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي هَارُونَ أَخِي أَشُدُّ بِهِ أَزْرِي وَأَشْرِكُهُ فِى
أَمْرِي عَمَّا نَسَبْتُكَ كَثِيرًا وَتَذَكَّرَكَ كَثِيرًا إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا)

(Musa) Dedi ki: “Rabbim, benim göğsümü aç. Bana işimi kolaylaştır. Dilimden düğümü çöz ki söyleyeceklerimi kavrayınlar. Ailemden bana bir yardımcı kıl, kardeşim Harun'u. Onunla arkamı kuvvetlendir. Onu işimde ortak kıl, Böylece Seni çok tesbih edelim. Ve Seni çok zikredelim. Şüphesiz sen bizi görmektesin.” (Tâhâ / 25-35)

Hz. LÛT'UN (a.s.) DUASI

(رَبُّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ)

“ Şu ahlâkı bozan kavme karşı bana yardım et Rabbim.”(Ankebût /30)

Hz. NUH'UN (a.s.) DUASI

(قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

(Nuh) Dedi ki: “Rabbim! Ben senden hakkında bilgi sahibi olmadığım bir şeyi istemekten yine sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve beni esirge-
mezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum.” (Hûd / 47)

Hz. YUNUS'UN (a.s.) DUASI

(وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي
الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)

Zünnûnu da (Yunus) zikret! Hani o, öfkeli bir halde geçip gitmiş, bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. Sonunda (Balığın karnındaki) karanlıklar içinde: “Senden başka ilah yoktur, seni tenzih ederim, gerçekten ben zulmedenlerden oldum” diye çağrıda bulunmuştu. (En-
biyâ / 87)

DUA ETMENİN ÂDÂBI

1- Vücut, helal kazançla alınmış, helal gıdalarla beslenmelidir. (İbn Kesir, Bakara / 168)

2- Abdestli olmalı, Kibleye yönelmeli ve eller semâya açılmalıdır. (Tirmizi, İbn Mâce, Ebû Dâvud)

3- Duaya eûzü-besmele, Allah'a hamd ve Peygamberimiz'e salât ve selâm ile başlanmalıdır. (Sünen-i Tirmizi)

4-Günahlar terkedilmeli ve tövbe edilmelidir.

5- Dua samimiyet ve içtenlikle yapılmalıdır.

6- Günahı gerektirecek isteklerde bulunulmamalı ve acele edilmemelidir.

7- Dua ihlasla ve ısrarla yapılmalıdır. Zira, Resûlullah (s.a.s.) duasını üçer defa tekrar ederdi. (Ebû Dâvud)

8- İslam'a, diğer müslümanların aleyhine ve zararına isteklerde bulunulmamalıdır.

9- Ailesine, çocuk-çocuğuna ve malına beddua etmemelidir. (A'raf / 55-56. R. Salihin)

10- Dua esnasında bağırıp-çağırılmamalı, baş göğe dikilmemeli, Allah'a yalvarmalı, O'ndan korkarak ve umarak dua edilmelidir. Ölüden, tekeden, türbeden velîden değil, bizzat Allah'tan istenmelidir. (Enbiya / 90, A'raf / 55)

11- Beş vakit farz namazın ardından yapılacak dua ile gece yarısından sonra (seher vakti) yapılacak dua makbûl duaların başındadır. (Süneni Tirmizi, Müslim)

12- Ezanla farz namaz için getirilen ikametler arasında yapılan dualar, makbûl dualardır. (Buhari)

13- Namazda secdede iken yapılan dualar, makbûl dualardır. (C. Sağır)

14- Cuma günü yapılan dualar, makbûl dualardır. (İbni Mace)

15- Ramazan geceleri, Ramazan ve Kurban bayramları geceleri, Mîraç, Berat ve Kadîr geceleri de duaların daha çok makbûl olduğu vakitlerdir.

16- Mazlumun bedduası, misafirin duası ve ana-babanın çocuğuna duası makbûl dualardır. (Tirmizi)

17- Hastanın, oruçlunun iftar vaktindeki duası, ihramlının duası ve bir müslümanın diğer müslüman, kardeşine gıyabında yaptığı dualar makbûl dualardır.

18- Kim, musibet ve şiddet zamanlarında duasının kabul edilmesini isterse, genişlik zamanında çok dua etmelidir. (Tirmizi, Hâkim el-Müstedrek)

19- Peygamberlerden ve ashâbtan nakledilen dualarla dua edilmelidir.

20- Yukardaki şartlardan sonra yapacağı duanın mutlaka kabul olacağı inancıyla canı gönülden, ihlasla dua edilmelidir. Dalgın ve ne istediğini bilmeyen bir kalble dua edilmemelidir." (Tirmizi)

21- Duaya, başlarken olduğu gibi bitirirken de Allah'a hamd edilmeli, Resûlü'ne salât ve selâm getirilmelidir.

22- Gerçekleşmedi diye duadan vazgeçilmemeli, dua sonunda "ÂMİN" diyerek eller yüze sürülmelidir.

İBRAHİM TANRIKULU HOCAEFENDİ İLE SÖYLEŞİ

ALEYNANUR YAZ 11/H, AYŞEGÜL TUNÇER 11/B, EDANUR KARACA 11/G

Maltepe Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak yaşayan değerlerimizden, Kur'an ve Sünnet ilmine hâkim olan, ömrünü tüm yönleriyle Kur'an'a vakfetmiş çok kıymetli Kurrâ Hafız İbrahim Tanrukulu Hoca Efendi'yi daha yakından tanımak ve bilgilerinden istifâde edebilmek için bir söyleşi gerçekleştirdik.

Kendilerine en samimi duygularımızla, hürmet ve muhabbetlerimizi sunuyoruz.

Bizler Maltepe Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak, Kur'an aşığı siz değerli büyüğümüzü yakından tanımak istiyoruz. Kur'an'ı öğretme ve öğrenme yolunda Kur'an ilimlerinin her merhalesini anlatabilecek olan ender hocalarımızdan birisiniz.

Bizlere Kur'an eğitiminize ne zaman ve nasıl başladığınızdan, bu konudaki tecrübe ve hatıralarınızdan bahseder misiniz?

Kur'an eğitimime üç yaşımda babamdan alarak başladım. Rahmetli babam çobandı. Kur'an eğitimi ni ehil bir kimseden almamıştı. Tek düze bir Kur'an okuyuşu vardı. Bize de öyle öğretti. Hafızlığa altı yaşımdayken, kendim isteyerek ve ilk ezberimi babama vererek başladım. Kış aylarında en başta babam olmak üzere, mahalle hocalarına ezberlerimi vermeye devam ettim. Dokuz yaşıma kadar hafızlık

çalışmamı sürdürdüm. Baktım ki bu iş iyi gitmiyor. İçime bir aşk geldi. Babama büyük camiye gitmek istediğimi söyledim. O zamanlar köyümüzde birçok cami vardı. Köy merkezimiz tarihi bir yerdi. Osmanlı zamanından kalma tarihi bir medresesi vardı. Burada büyük âlimler yetişmişti. Sonra Hocam Mehmet Rüştü Aşikkutlu'nun medresesine gittim. Buradaki hafızlık eğitimime on yaşımda başladım, on bir yaşımda bitirdim. Hafızlık eğitimimin başında Kur'an'ı %70 civarında düzgün okuyabiliyordum. Eğitime, tecvit öğrendikten sonra başladık. Hızlı okuyamadığım için hocamdan ders alma sırası ayda bir bana geliyordu. Bu da benim için ayrı bir engeldi. Biz hafızlara okuyorduk. Bizi dinleyenler, kendileri biliyor fakat bize öğretmiyorlardı. Biz ne verirsek onu alıyorlardı. Ne okursak onu kabul ediyorlardı. Hafız olmak isteyene verilecek en büyük ders, ehil birinden dersi almaları gerektiğidir. Has okumaya başladım. Başladıktan bir süre sonra, halazademle Trabzon'a gittik. Hocam hafızlığını bitirmeyeni oraya göndermezdi. Orada kalmadan döndük. Allah, orada kalmama müsaade etmeyenlerden bin kere razı olsun. Çünkü birçok galatlarım (okuma hatalarım) vardı. Ne yapabileceğimi düşündüm. Hocam, hafızlığa başladığımda bana 150 kuruşa bir cep Kur'an'ı almıştı. Bir kurşunkalem buldum. Ramazan mukabelesinde ikindiden sonra hafızlar

Kur'ân okurken, hafızlara belli etmeden yanlışlarımı işaretledim. (Hocamız bu arada yerinden kalkarak, hafızlık yaptığı zamandaki Kur'ân'ı Kerim'i bize göstermek için getirdi. Yaptığı galatları -okuma hatalarını- bu Kur'ân üzerinde işaretlemiş.) Ondandı sonra asıl iş başladı. Ramazandı önce kelimeye bakıp galatlarımı göremiyordum. Çünkü hafız âdeti kendine güvenir. Yanlışını tekrar eder. Burnu havadadır. Her zaman doğru okuduğunu düşünür. Hatalarımı düzeltmem uzun zamanımı aldı. Yanlış okuduğum her harfin altına, orak gibi Arapçadaki 're' harfine benzer bir işaret koydum. Sorunu böylece bitirmiş oldum.

On dört yaşında Arapça okumaya başladım ve eğitimim on sekiz yaşına kadar sürdü.

Bir sohbetinizde "Ben annemin duasıyım" diyorsunuz. Bu hatıranızı bizimle de paylaşır mısınız?

Seher vakti, rahmetli annem ve babam değişmeden dönerken konaklama yerinde konaklamışlar. Kahveci Hafız Efendi'nin evi de buldukları

yerine yakınmış. Kendisi Kur'ân okuyormuş ve sesi oraya kadar geliyormuş. Annem sesin ne olduğunu sorunca babam "Kahvecioğlu Hafız Efendi Kur'ân okuyor" demiş. Annem bana hamileymiş. "Benim de inşallah bu çocuğum erkek olursa adını İbrahim koyacağım ve onu hafız edeceğim" demiş. Duası kabul oldu. Onun için anneler çocuklarına özellikle seher vakti dua etmeli. Ağzlarından kötü kelime çıkmamalı. Güzel temennilerle çocuklarını beslemeli. Çünkü konuşulan bütün sözler anne karnındaki çocuğa intikal eder. Sonrasında çocuğun konuştuğu dili kısa sürede öğrenmesinin sebebi de budur.

Bizlere Kur'ân-ı Kerim hocası olarak hizmetlerinizi başlangıcından itibaren anlatır mısınız? Çok değer verdiğiniz hocanızdan bahsedebilir misiniz?

On altı yaşındayken hocam beni mahallenin mescidine imam tayin etti. Kış mevsiminde çocuklara namaz sureleri, iman ve İslâmın şartları, amel-i tahkikat gibi dersler verdim. İki yıl kadar sonra Konya'da bir yıl köy imamlığı yaptım. Askere git-

meden önce de Rize’de dokuz ay kadar köy imam-lığı yaptım. Askerliği bitirdikten sonra İstanbul’a geldim. İlk görev yerim Çilehâne, Hüdai Hazretleri’nin makamıdır. Sonra İmam Hatip orta kısmını bitirdim. Feneryolu’nda Gözcübaba Camii’ne imam hatip olarak atandım. İstanbul’daki ilk resmî görev yerim de burasıdır. İkinci yıl ise Haseki mukadder oldu. Burada üç yıl Kur’ân-ı Kerim yüksek ihtisası yaptım. Oradan gelir gelmez, Fazilet Vakfı’nda ders vermeye başladım. Eski Üsküdar müftüsü halazademin ricasıyla, Fazilet’in üç Kur’ân Kursu’nda ayrı zamanlarda çalıştım. Sonra Tûba Kız Kur’ân Kursu için hocalık teklifi aldım. Burada bize ihtisas sınıfı tahsis ettiler. Bizden hoca yetiştirmemizi istediler. Çok bereketli bir hizmet yaptık. Türkiye’de şu anda Diyanette işine sadık ve başarılı hangi hoca varsa, o devirden kalmadır. Çünkü onları tam bir ehliyetle okuttum. 1996’da Haseki bitince, Gözcübaba’da Kur’ân kursu açtım. O zamandan beri kıraat derslerine bırakmadan devam ediyorum. Şu an kurs Bakkalköy’de. Halen daha hafız yetiştirmeye devam ediyorum. Sabahleyin küçük çocukları okutuyorum.

Hocam Mehmet Rüştü Aşıkutlu, o dönemde yüzünden okuma, hafızlık, tecvit, tashih-i huruf, aşere- takrib hocalığı görevini lâyıkıyla yapabilecek ender kişilerdendi. Arapçası çok iyiydi. Ferâiz ilmini on dört yaşında okumuştur. Kur’ân kıraatı konusundaki bilgisi ve bu doğrultudaki uygulamaları, onu zamanında çok özel bir konuma getirdi. Kendisinin liste yapsam alamayacak kadar çok öğrencisi vardı. Ziyaretçileri de çoktu. Birçok mesleği vardı. Bölgenin kadı ve hakimi idi. Arada talebe okutuyordu. Çok feyizli, iyi bir âlim idi. Mahmut Cezerî Hazretleri’nin dünyadaki vekili idi. Yaptığı Tayyibe Şerhi’ni dünyada yapacak âlim yoktur. Türkiye’de kıraat ilminin hangi merhalelerden geçtiğini çok iyi biliyordu. Hocasının Kur’ân öğretim tekniğini, kademe kademe safha safha programlayarak hazırladı ve bizlere bi-

raktı. Şimdi ben o yolda devam ediyorum. Hocamın Kur’ân öğretim tekniğini aynen devam ettiriyorum. Allah hocama rahmet eylesin. İlim isteyen ciddi ve samimi olacak, dua edecek ve dua alacak.

İmam Hatiplerde Kur’ân eğitiminde ezberi, tecvidi, yüzünden okumayı hepsini birlikte yapmaya çalışıyoruz. Kur’ân eğitimi için haklı itirazlarınız olsa da Kur’ân kurslarında belli bir sistem oturtulmuş. Sizce İmam Hatiplerde Kur’ân’ın öğrenciye sevdirmesi ve daha düzgün bir Kur’ân eğitimi verilebilmesi için nasıl bir yöntem takip edilmelidir?

Kur’ân öğretmeni olacak kişi, talebesi karşısında sürekli okumalıdır. Talebe zaptedene kadar, hoca okumaya devam eder. Bunun ne kadar zaman alacağı başta belli değildir.

Kur’ân eğitimi için, birinci sene sadece harfler (mahreç ve sıfat bakımından) iyice tekrar edilir. Kur’ân eğitimi alan çocuklar mükellef sayıldığından, namaz kılmaları gerekir. Bunun için onlara ilk seneki ezber müfredatı olarak; subhâneke, ettehiyyatü, salli-barik, kunut duaları, fatiha, kevser ve İhlâs Suresi dışında vallahi bir kelime daha ezberletmem. Yüzünden okumaya devam edilir. İkinci sene başında, bu ezberler tekrar edilir. Sonrasında ikinci sene için, Fil Suresi’ne kadar kalan sureler dışında başka bir ezber yaptırmam. Yüzünden okumaya ise devam edilir. Üçüncü sene, bismillah deyip yine başa dönülür. Ve sürekli yüzünden okuturuz. Talebe bu aşamalardan sonra, Kur’ân’a ait bilinmesi gereken bütün incelikleri öğrenmiş hale gelir. Artık Kur’ân konusunda ne yanlışı kalır, ne de ezber yapmakta bir acziyeti kalır. Kur’ân eğitiminde önce ezberleyeyim sonra düzeltirim düşüncesi diye bir şey yoktur. Kur’ân mesuliyet işidir. Okuma tekniği mânâsını bozmayacak şekilde yapılmalıdır. İmam Hatiplerde, Kur’ân’ın hala daha iyi öğretilmemesi sebebi de, programsızlıktan kaynaklanmaktadır.

“ Küçüklüğümden beri hocamın duasıyla Kur’ân bana sevdâ oldu. Kur’ân okumayı meslek edinme annemin duasından gelme bir damardı. Ümmete nasıl faydalı olacağımızı düşündüm. Yapabildiğimce işin aslına sadık kalmaya çalıştım. Elhamdulillah buradan kazandık.”

Zamanında İmam Hatiplerde Kur’ân saatleri çok tartışıldı. Süreniz ne kadar az olsa da, hoca verdiği doğru ezberletmelidir (harf ve mahreçleriyle). Bakara Suresi ikinci sayfa, bütün kimyasıyla zapta alınmalıdır.

Kur’ân eğitimi konusunda, kendinize ait bir usûbunuz olduğu biliniyor. Bizleri bu konuda aydınlatabilir misiniz?

Kur’ân eğitim tarzımdan bugüne kadar taviz vermedim. Kur’ân nasıl öğretilir? Gelen öğrencilerin eğer şimdiye kadar hataları varsa önce onları düzeltmeye çalışıyoruz. Bunu hedef Kur’ân olduğu için yapıyoruz.

Kur’ân eğitiminin başlangıcında, talebe mahreç ve sıfatlar iyice öğretildikten sonra Kur’ân harfleri öğretilir. Sonra Kur’ân’a geçilir. Fatıha ve Bakara Suresi’nin ilk sayfasını ben okurum ve Bakara Suresi ikinci sayfadan Kur’ân eğitimine başlarım. Ben okurum talebe okur. Talebe ne kadar zamanda zaptederse o kadar okurum. On kere de olsa bunu yaparım. Sonra bu sayfada kelime kelime tahlil yaparız. Bakara Suresi ikinci sayfa Kur’ân’ın en dolu sayfasıdır. Bu sayfada ne kadar tecvit varsa, ne kadar oluşlar varsa onlar tekrar edilerek öğrenilir (şeddeler tutulur, hükmü ra kalın gibi...). Bir satır birkaç hafta sürebilir. Bazen talebelerin velileri de sorar: “Evladım ne kadar okudun” diye. Hep aynı sayfayı okuduğumuzu öğrenince şaşırırlar. Bu sayfayı okumak Kur’ân’ı baştan sona okumak demektir. Nasıl olur? Bu durum bir tencerede çorba hazırlamaya benzer. Bazen talebe sorarım “Anneniz nasıl çorba hazırlar” diye. “Önce tencereye su doldururuz, sonra isteğe göre pirinç veya bulgur koyarız. Üzerine de bir tencere yağ dökeriz ve çorba pişer” deyince “Hocam bir kaşık yağ konur” diye talebe hemen itiraz eder. (kendi aramızda gülüşmeler)

İşte koca tencereyi bir kaşık yağ nasıl yağlıyorsa, Bakara Suresi’nin ikinci sayfasının ilk ayetleri ile Kur’ân’ı en dibinden okutmuş oluruz. Çünkü bu sayfada Kur’ân eğitimi için gerekli olan (mahreç ve tecvit olarak) tüm bilgiler vardır. Bir satır, bütün Kur’ân’ı baştan sona okumaya tekabüldür. Bütün tecvid kaideleri ilk satırda uygulanır. Kaç tane tecvid kuralı var ise dikkat edilir. İleri gitmek hiçbir fayda sağlamaz. Devam ederseniz şaşırırsınız. Talebe yanlış okumaya alışık ise, boza boza gider. Kelime kelime, âyet âyet, çok tekrar ederek başlayacaksınız. Yani malzemeyi ağır ağır, gerektiği kadar koyacaksınız.

Hafızlık nasıl yaptırılmalıdır? Dini geleneğimizde hafızlık niçin önemlidir?

Hafızlığı yaparken, hafız olacak aday hatalarını yaptığı anda bitirmeli. Kur’ân eğitimi hata kabul etmez. Hatalar başlangıçta düzeltilir. Bunun için talebelerim derslerini verirken hatalarını tek tek işaretlerim. Sonraki tekrarda, işaretlenen yeri tekrar yanlış okursa, ona yeni ders vermem. Çünkü işaretlediğim yere bakmadığından, yanlışını tekrar etmiştir. Sayfasına yeniden çalışması gerekir.

Hafızlık yaparken ve yaptırırken hatim yapmak gerekir. Eğer talebe her sayfayı yanlışsız okuyabiliyorsa iki-üç hatim yaptıktan sonra hafızlık yapmaya başlayabilir. Hafızlık yaparken günde bir-iki sayfa okuyarak hatime başlar. İkinci hatime geldiğinde günde on-yirmi sayfa okur. Talebenin gücüne göre üçüncü hatimde günde üç cüz de okuyabilir. Talebe öyle bir raddeye gelmelidir ki bu hatimlerin hepsi doğru okumayla yapılmalıdır. Ve sonunda günde yüz sayfa okuyarak altı günde bir hatim yapılmalıdır. Bu Kur’ân’la çok güzel bir şekilde, yakından tanışmaya tekabül eder. Hattat’ın kalemi çektiği şekli orada kavrayacak, resim alacaksınız. Talebenin gözü, hattatın hattına alışacaktır. Günde yüz sayfa

Altı asır önce Bursa'ya gelen İbn'ül Cezerî Hazretleri: “Kur'ân okumaya başlamadan önce harflerin mahreç ve sıfatları öğrenilmelidir.” ifadesiyle kendi yöntemini ortaya koymuştur.

devirmek kelimeleri okumada kabiliyettir. Kelimeleri hafızaya alıyorsun. Kur'ân sesli okumayla kulaktan beyne gider. Kur'ân'ın lafzına baktığınızda ise, gözünüzden beyne gider.

Talebe altı günlük üç hatim yaptıktan sonra, zekâ ve kabiliyetine göre imtihana alınır. Kendisine üç tane sayfa sorulur. Onuncu cüzden bir tam sayfa, ikinci ondan bir sayfa, üçüncü ondan bir sayfa sorulur. İki dakikada sayfayı yanlışsız okumalıdır. Mahreç hatası yapmamalıdır. Bunu yapabiliyorsa Kur'ân'a hâkim olmuştur ve sonra ezbere başlanır. Bu ezberi %25 tamamlaması anlamına gelir. Bu ehliyettir. Çünkü Kur'ân ehliyeti yüzünden okumayla verilir. Yanlışlarını başlangıçta düzeltmezse, benim yaşadığım zorlukları yaşar. Hafızlık bu şekilde tamamlanır. Ben bu çalışma tekniğinin evveliyim. Düzgün hafızlık eğitimi yapan ve yaptıran dünya ve âhirette mükâfatını görür.

Altı asır önce Bursa'ya gelen İbn'ül Cezerî Hazretleri: “Kur'ân okumaya başlamadan önce harflerin mahreç ve sıfatları öğrenilmelidir (ezberlenmelidir).” ifadesiyle kendi yöntemini ortaya koymuştur. Önemli olan duvar yaparken taşların sağlamlığıdır.

Cenâb-ı Hakk'ın hafızlara müjdeleri vardır. Cenâb-ı Hakk meleklere buyurur ki: “Şu kulumu görüyor musunuz. Kelâmım onun başındadır ve onunla iftihar eder.”

İlme olan aşkınızı “ilim bitmez bir derya. Biz onu bir damlacık kokladık.” ifadesiyle dile getiriyorsunuz. Dergimiz okurları için bu sözünüzü biraz açabilir misiniz?

İlim bitmeyen bir deryadır. Kur'ân-ı Kerim bitmeyen bir hazinedir. Son noktayı Cenâb-ı Allah koyar. “Şayet yeryüzünde bulunan ağaçlar kalem, deniz

de arkasından yedi deniz katılarak (mürekkep olsa) yine Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez.” (Lokman/27) Kur'ân bir bal kabıdır. Açmak mümkün değildir. Biz sadece bal kabını dışarıdan yalıyoruz. Ne kadar okursan o kadar önün açılır. Okudukça o kadar cahil olduğunu anlarsın. Okuyup âlim oldum diyemezsin. Kur'ân Cenâb-ı Hakk'ta biter, peygamber de bitiremez. Çünkü bu Allah'ın kelâmıdır. Bir şey daha eklemek istiyorum;

Cennette derecelerin var olduğunu bilir misiniz? Cenâb-ı Hakk Kur'ân talebeleri ve Kur'ân bilenlerle iftihar eder ama ilmiyle âmil olması gerekir. Efendimiz (s.a.s.): “Cennetin dereceleri Kur'ân âyetleri sayıncadır. Kim ne kadar Kur'ân okuyabilirse derecesi o kadar yükselir.” şeklinde buyurur.

Kur'ân öğretimi açısından İmam Cezerî neden önemlidir?

Kur'ân okumanın hangi şartlarda olması gerektiğini kendi zamanında insanlığa öğreten odur. Onun zamanına kadar mahâric ve sıfât-ı hurûf diye bir şey ortaya konmamıştı. Herkes Resûl'den (s.a.s.) sahabeye gelen birebir ağızdan alma yöntemiyle yani, fem-i muhsinden bu eğitimi alıyordu. İmam Cezerî ile mahâric ve sıfât-ı hurûf şartı getirildi. Kıraat ilminde metodolojiyi ilk getiren İmam Cezerî'dir. Bu iddia da edilebilir. O zamana kadar çok tekrar ve terennümle bu eğitim yapılıyordu. Fakat şimdi biz, az bir terennümle (%50 daha az) aynı işi yapıyoruz (mahâric ve sıfât-ı huruf ile). Harf eğitimi Cezerî Hazretleri ile disipline edilmiştir. Bu büyük kişi Yıldırım Beyazıt Han zamanında Anadolu'ya nasip olmuştur.

Anadolu uleması böylece kıraat ile ilgili birçok eser ortaya koymuştur.

Kur’ân’ı, mahâric ve sıfat ölçüsünde okuduğumuzda, Kur’ân’ın kendi makamı ortaya çıkar. Kur’ân kendi makamıyla okunur.

Kur’ân eğitiminde mahreçler neden çok önemlidir? Ses ve makam bu eğitimin neresindedir?

Rahmetli Hacı Dursun Efendi Hocamız Süleymaniye’nin Darülfünun’undan mezundu. Kendisi profesör idi. Hocamın Arapça hocası idi. Dedi ki: “Kur’ân ilminin yarısı sestir.” Şimdiye kadar hocam ve ben ses noktasında titizlik göstermedik. Bundan dolayı talebelerimiz itibar görmedikleri için yana atılmaya başladı. Fakat şimdi ben bu sünneti değiştirdim. Sesi kıraate dahil etmeye başladım. Makama gelince, Kur’ân’ı, mahâric ve sıfat ölçüsünde okuduğumuzda, Kur’ân’ın kendi makamı ortaya çıkar. Kur’ân kendi makamıyla okunur. Yağı peyniri içindedir. Sesin alternatifleri vardır. Alçaltma, ortalama, uzatma gibi. Bunlar ayrı bir ustalıktır. Buna da olabildiği kadar gerek vardır. Her zaman Kur’ân’ın doğru okunması tercih edilmelidir. Yanlış okunsa bile önce makamın beklenmesi fesat bir tercihtir. Yani önce Kur’ân, sonra makam. Önce mahâric-i hurûf ve sıfatlara dikkat edilmeli sonra ses ve makamlarla okuma tamamlanmalıdır. Hepsisi olursa dört dörtlük olur. Kur’ân ve hurûfat ehliyeti bu şekilde tamamlanır.

Günümüzde Kur’ân eğitiminde teknolojiden ne kadar ve nasıl faydalanabiliriz?

Bana göre Kur’ân eğitiminde teknolojiden istifade edilebilir. Ama mutlak surette orada her şeyi tamamladım diyemezsiniz. Kur’ân’da temel ehliyet mahâric-i huruftur. 28 harfin eğitimidir. Dinlediğinizde de ehlinden (fem-i muhsin) dinleyeceksiniz. Allah’ın izni ile teknolojiden istifade edilebilir. Hiçbir mahsuru yoktur.

“Âlim Kur’ân ve Sünnet adamı olmalı ve bunu yaşantısıyla belli etmeli” diyorsunuz. Kur’ân’ı öğretme ve öğrenme çalışmalarınızın bir sonucu olarak, hayatınızda Kur’ân’ın özel anlamı nedir?

Kur’ân Allah’ın kelâmı, kâinatın kitabıdır. Saygıya

en çok layık olandır. Onsuz hayat olmaz. Bu nedenle benim hayatımda çok önemli bir başucu kitabıdır. Kur’ân insanlık ve kâinat için büyük bir olay olduğundan, onu kendi değerinde okuyup, anlayıp, hayata geçirmemiz gerekir.

Küçüklüğümde beri hocamın duasıyla Kur’ân bana sevda oldu. Kur’ân okumayı meslek edinme annemin duasından gelme bir damardı. Ümmete nasıl faydalı olacağımızı düşündüm. Yapabildiğim için aslına sadık kalmaya çalıştım. Elhamdulillah buradan kazandık.

Günümüzde Kur’ân okuyan ve okutan ayrımı yapamayız. İki de birbirinden ayrılamaz. Aynı kandanır. Bu konuda okuyup da ehil olduktan sonra yatmak, bilip de yapmamak ilahi kelam için büyük bir vebaldır.

Müsteşrikler tarafından Kur’ân’ın tahrif edilmesi için ne gibi çalışmalar yapılmıştır, bahseder misiniz?

1965 yılında askerlikten sonra, Küçükçekmece’de cami cemaatinden, seksen beş yaşındaki Raşit Amcayla tanıştım. Kendisi Osmanlı’nın yetiştirdiği son talebelerdendi. Türkçesi çok güzeldi. Üç dil biliyordu. Sirkeci Garı’nda genel müdürlük yapmıştı. Müslüman olmayan bir yabancıyla yaptığı bir konuşmasından bahsederek şöyle dedi: “Müsteşrikler Kur’ân’ın mânâsını bozmak ve misyonerlere kolay lisan kazandırmak için, alfabemizi değiştirdiler.” Daha sonra yurt dışına görevli olarak gittiğimde araştırmalar yaptım. Gördüm ki, Almanya, Hollanda ve Fransa’nın kendi harfleri, Kur’ân harfleriyle uyuyor. Dedim ki “Allah bunlara hidayet verse de, ben de onlara Kur’ân öğretsem.”

Kur’ân tilâvetinde İstanbul tavrı nedir?

Kur’ân tilâvetinde İstanbul tavrı, Türkler’in

Kur'ân'ı okuma şeklidir. Biz mahalli olarak kendi gırtlak ve ses kavramımıza göre okuyoruz. Araplar'ın Kur'ân okumaları kendi lisanlarına göredir. Araplar eskiden konuştuıkları gibi okurlardı. Otuz sene öncesine kadar okumaları biraz daha kibarlaşmaya başladı. Bizler ise, Kur'ân lisanı bizim lisanımızla aynı olmadığı için, O'nu yanlış okuyabiliyoruz. Biz okumayı kitabî ilimden alıp tam yapmaya çalışıyoruz. Araplar, Kur'ân kendi lisânlarından olduğu için, O'nu aynıyla okuyup gidiyorlar.

Son olarak biz İmam Hatip öğrencilerine, değerli hocalarınızdan sizlere kalmış, hayatta ölçü edindiğiniz bir tavsiyeniz var mı?

Kur'ân'ı güzel okumak ve okutmaktır. Bunu söylemesi nefes alıp vermek gibidir. Yetmiş iki senelik Kur'ân talebesiyim. Hâlâ öğrenmeyi bitiremedim. Kur'ân'ı doğru okumanın ilacı da mahâric-i hurûf ve sıfât-ı hurûfu iyi bilmektir. Kur'ân'ı yaşamak, emri bil ma'ruf nehy-i anil münkerdir. Maşher gününde bana sorulacak soruları nasıl cevaplayacağımı düşünüyorum. Hafız olmak büyük sorumluluk. Kur'ân'ı her gün her saat okumak büyük fazilettir. Ondan büyük fazilet yoktur. Çünkü Kur'ân okurken kâinatın sahibiyle konuşuyorsun.

Bizlere değerli vaktinizi ayırdığınız ve bizim için eşsiz bir değere sahip olan bu sohbeti bizimle gerçekleştirdiğiniz ve bilgilerinizi paylaştığınız için size, en derin duygularımızla teşekkür ederiz.

SÜBHÂNALLAH

ESRA YERLİKAYA 10/H

Dünyadaki canlı cansız bütün maddeler atomdan oluşur. Atom cansızdır. Görmez, duymaz, akli, ilmi, iradesi ve duyguları yoktur. Ve atomun gideceği milyarlarca yol varken her defasında tek doğru yolu bulup canlıyı oluşturması, üstün bir yaratıcının ürünüdür. O atomların tek doğru yolu bulabilmesi mutlaka bir rehberi gerektirir. İşte o rehber AL-LAH'tır.

İlâh kavramının özelliklerinden biri de sonsuz olmasıdır. Bizim ilâhımız olan Allah da şüphesiz sonlu değildir, sonsuzdur ve iki tane sonsuzun olması da imkânsızdır. Bir an için olduğunu varsayarsak, ikisinin de sonsuz tasavvur edebileceklerini düşünmemiz gerekir ki, bu durumda ikisi de çakışacaklardır ve birbirlerinin sonsuzluğunu kısıtlayacaklardır. O halde tek bir sonsuz ve tek bir yaratıcı olmalıdır. Meselâ, bir sergide eserleri görüyoruz ve ne kadar güzel eserler diyoruz ama o eseri yapan sanatçıyı görmüyoruz. Fakat eserler çok güzel olduğundan onları yapan birinin olduğunu biliyoruz ve ona inanıyoruz. Evet biz belki Allah'ı görmüyoruz ama O'nun eşsiz bir sanat eseri değerindeki yarattıklarını görüyoruz. İçinde bulunduğumuz ve yaşadığımız uçsuz bucaksız kâinat olan âlemde gördüğümüz her şey, kendi başına bir varlığa sahip değildir. Ancak ve ancak Hakk'ın vücudu sayesinde var olmuşlardır. Tıpkı tüm renklerin ışığın varlığı sayesinde var oldukları gibi. Allah'ın her şeyi yarattığına inanmayarak bir ağacın, bir bitkinin ve kısacası evrenin kedi kendine oluştuğunu düşünmek veya

görmeyen, duymayan hatta hareket bile edemeyen bir ilahın her şeyi yarattığına inanmak, mantıken ele alınırsa mümkün değildir.

Beynimizde saniyede 750 milyon kez bilgi işlem yapılıyor. Eğer ben bunları kendi kendime yaptım diyorsam, benim dünyanın dönüş hızından, diğer gezegen ve yıldızlara çarpılmamasından, güneşte saniyede 600 milyon ton hidrojenin helyuma dönüşmesi gibi birçok ayrıntılı bilgiyle alakadar olup onları bilmem gerekir ki bu mümkün değildir. Demek ki, bunları ben yapmıyorum... Bunların arkasında yüce bir ilim sahibinin olduğu, kendi kendilerine oluşmadıkları böylece ortaya çıkıyor. Peki bu kadar faaliyetin olması, bu kadar niteliğin, niceliğin olması bir yaratıcının, bir Allah'ın varlığını zorunlu kılmıyor mu?

Artık inanmamak için ciddi bahaneler üretmek yerine, her şeyin arkasında bir yaratıcı olduğuna ve hiçbir şeyin tesadüfen olmadığına inanmak elbet-teki daha mantıklı ve doğru olacaktır. Çünkü arada aklın alamayacağı nice ince hesaplar vardır ve yaşadığımız âlem bu ince dengenin üzerine kuruludur .

“Hâlâ inanmazlar mı ?” (Enbiyâ/30)

Hayret ki ne hayret ; gel de şaşırma, hayranlık duyma!

Gel de içten bir haykırıyla “SÜBHÂNALLAH” deme!

Gel de gönülden fıskıran bir çığlıkla, “ALLAHUEKBER” deme!

KUR'ÂN-I KERİM'İ GÜZEL OKUMA YARIŞMASI

“Şüphesiz, Allah'ın Kitabı'nı okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden gizlice ve açıktan Allah yolunda harcayanlar, asla zararla sonuçlanmayacak bir ticaret umabilirler.” (Fâtır/29)

Allah'ın kelâmını tilâvetine ve ruhuna uygun bir şekilde okuma gayesiyle okulumuzda geleneksel olarak düzenlenen “Kur'ân-ı Kerim'i Güzel Okuma Yarışması”nda 11/G sınıfından Edanur Karaca birinci, 9/G sınıfından Saliha Konaç ikinci ve 11/D sınıfından Senanur Baykan üçüncü olmuştur.

Hayatları boyunca Kur'ân-Kerim'i okuyan, anlayan ve yaşayan bir nesil yetiştirmek amacıyla düzenlenen “Genç Nidâ Kur'ân-ı Kerim'i Güzel Okuma Yarışması”nda okulumuzu temsil eden öğrencimiz EDANUR KARACA, azmi ve gayreti ile okulumuza bölge ikincisi olma gururunu yaşattı. Öğrencimizi tebrik ediyor hayatının Kur'ân rehberliğinde geçmesini diliyoruz.

Okulumuz meslek dersleri öğretmenlerinden Kezban Aydın ve Çiğdem Bahar rehberliğinde gerçekleşen yarışmamız, gelecek senelerde de Kur'ân sevdalısı yeni öğrencilerimizi beklemektedir.

O'NA MEKTUP

DERYA ALKAN, TARİH ÖĞRETMENİ

GELİŞİN... Karanlıklara açılan nurlu bir umut kapısıydı... Yüzlerce yıldır beklenen bir yağmurun yağmasıydı, kurumuş topraklara dönen kalplerin üstüne... Bahardır gelişin, soğukların bitmesi çiçeklerin açmasıydı...

GELMİŞTİN... Dünya sarsılmıştı yerinden, batıl ne varsa yıkılmıştı... Cehalet ırmaqları boğuluvermişti getirdiğin ilmin, faziletin derinliğinden...

YAŞAMIŞTIN... Ahlâk timsali olarak... Mevlâ'nın habibiydin, Sahabenin gözbebeği... Sen elçiydin, seçilmiştin... Her güzellikte "ümmetime de" derdin...

GÖZLERİN... Umut saçardı korku dolu yüreklere... Allah inananlarla birlikteydi, bilirdin... Sabır telkin eder, hataları affederdin.....

SEVDİN ... Rabbini... Çok büyük bir aşkla... Sonra bütün ümmetini... Daha görmediğin bizleri bile... Dua ettin hepimize...

GİTTİN... Görevini yerine getirmiş olarak... Âlemleri senin hürmetine yaratan o İlâhi Sevgiliye...

HASRETİN... Hiç sönmeyecek bir kor gibi içimizde... Geleceğine şüphe olmayan o büyük günde birlikte olmak temennisiyle...

İSTANBUL'DA BİR MİHMANDAR-I NEBİ

ZEYNEP TAŞ 11/B

Mihmandar “misafir ağırlayan kimse” demektir. Osmanlı kültüründe bu tabir Medine’ye hicretinde Resûl-ü Ekrem’i yedi ay kadar evinde misafir eden Ebu Eyyûb el-Ensari için “MİHMANDAR-I NEBİ” olarak kullanılmıştır.

Hiz. Ebu Eyyûb el-Ensari... Asıl adı Halid bin Zeyd bin Kuleyb'dir. EYÜP SULTAN olarak anılan büyük bir sahabedir. Efendimiz (a.s.) Medine'ye hicret ettiklerinde, kendilerini evinde misafir etmiş ve bu sebeple “Mihmandar-ı Nebî” ünvanıyla anılmıştır. Aynı zamanda Efendimiz'in bazı savaşlarda sancağı kendisine teslim ettiği, “Alemdâr-ı Resûl” olan mübarek zat... İşte o sancağı Bizans surlarına dikmek, “orayı fetheden asker ne güzel askerdir” müjdesine erişmek için yanıp tutuşan gönül... Kutlu emeli için ta Hicaz'dan kalkıp, binlerce kilometre yol katettikten sonra şehit olan kahraman sahabe...

Ebu Eyyûb el- Ensari (r.a.), Akabe biatına iştirak ederek hicretten önce İslâm'a girmiş Medine'ye dönüşünde de başta eşi olmak üzere dost ve arkadaşlarının hidayetlerine vesile olmuştur. Hicretten önce her gün Medine dışına çıkarak O'nun şehirlerine teşriflerini beklemiştir. Hicret esnasında da Medine'ye girmeden önce Neccaroğulları ile birlikte Allah Resûlü'nü (a.s.) korumuştur.

Hiz. Peygamber'in (a.s.) Medine'ye ulaşmasından sonra, Ensari'nin her boyu, O'nu kendi evinde misafir etme yarışına girdi. Onlardan birini tercih etmesinin diğerlerini üzeceği endişesiyle teklifleri kabul etmedi ve devesinin çökeceği yeri bekledi. Hiz. Peygamber'in (a.s.) devesi Ebu Eyyûb'un (r.a.) evinin önüne çökünce , misafir olarak kalacağı ev anlaşıldı. Bu durum, Ebu Eyyûb (r.a.) ve ailesi için bir şeref vesilesi olmuştur.

Ebü Eyyûb Ensari (r.a.) Medine döneminden itibaren Hiz. Peygamber'den (a.s.) hiç ayrılmadığı halde, kendisinden sadece 150 hadis rivayet edilmiştir. Bunun sebebi ise, hayatının büyük bir kısmını cihad ile tamamlamış olmasından dolayı hadis rivayetine pek imkân bulamamasıdır.

Resûlullah (s.a.s.) ve ailesi, mescidin bitişiğindeki kendileri için tahsis edilen odalar tamamlanincaya kadar yaklaşık yedi ay gibi bir süre Halid Bin Zeyd (r.a.)'ın evinde misafir kalmışlardır. Ev sahibesi Hanımefendi Ümmü Eyyûb (r.a.) aziz misafirlerinin yemek ihtiyaçlarını da karşılamış, şerefli misafirlerine iyi bir ev sahipliği yapmıştır.

Eyüp Sultan Hazretleri Bedir, Uhud, Hendek ve diğer bütün savaşlarda, Peygamber Efendimiz'in yanında İslâm cihad hareketlerine katılmış ve daima

Resûlullah'a bir zarar gelmemesi için kol ve kanat olmuştur. Ayrıca, Allah Resûlü'nün vahiy katipliğini de yapmıştır.

Ebu Eyyûb el- Ensarî (r.a.) Resûlullah'ın (a.s.) vefatından sonra, Hz. Ali'nin (r.a.) yanında yer almış ve bu arada meydana gelen bütün fetihlere, yani Şam, Suriye, Mısır ve Kıbrıs gazalarına da iştirak ederek birçok kahramanlık göstermiştir.

Halid bin Zeyd (r.a.) , ilerlemiş yaşına, bükülmüş beline bakmadan, Emevi kralı Muaviye zamanında , Muaviye'nin oğlu Yezid'in komutasındaki İstanbul'u fetih yolculuğuna da çıkmıştır. Evlatlarının, torunlarının tüm ısrarlarını geri çevirerek, İstanbul'a kadar at sırtında gelmeyi başarabilmiştir. Ama ne yazık ki, fetih müyesser olamamış, Ebu Eyyûb El- Ensari de surların dibinde hastalanmıştır. Vasiyeti gereğince, surların dibine defnedilmiştir

Emevî donanması İstanbul muhasarasını fetihle tamamlayamayıp geri döndüğünde, zamanın Bizans İmparatoru'nun kuşatmanın ardından Ebu Eyyûb'un (r.a.) mezarını açtırap cesedini vahşi hayvanlara yedireceğini söylediği rivayet edilir. Ancak İslâm ordusu kumandanının, şayet böyle bir şey gerçekleştirilirse, buna karşılık Müslümanların yaşadığı topraklardaki Hristiyanların bundan zarar görebilecekleri tehdidi üzerine kral teşebbüsünden vazgeçmiş, üstelik Ebu Eyyûb'un (r.a.) kabrinin korunacağı teminatını da vermiştir. Kaynakların bildirdiğine göre Ebu Eyyûb'un (r.a.) kabri Hristiyanlar

tarafından yıkılmadığı gibi zamanla onların ziyaret ve dua yerlerinden biri haline gelmiştir. Seyyahların da eserlerinde zikrettikleri bu kabrin, daha sonra çeşitli sebeplerle kaybolduğu anlaşılmaktadır.

29 Mayıs 1453 tarihinde Fatih'in İstanbul'u fetihmesiyle beraber, Halid bin Zeyd'in kabrinin bulunması da önemliydi. İstanbul'un manevi fatihi büyük hoca Akşemseddin'in işaretiyle kabri bulunan Ebu Eyyûb el- Ensarî o tarihten bu yana, İstanbul'un dini, Kur'âni ve imani şuuru olmuştur. İstanbul'un Eyüp semti de, bir maneviyat merkezi, bir iman abidesi durumuna gelmiştir. Onun içindir ki, tahta çıkan her Osmanlı padişahı, kılıç kuşanma merasimlerini burada gerçekleştirmişlerdir.

Ümit ederiz ki, zaman içerisinde, türbe çevresinde, türbe içerisinde meydana gelen, bir kısım din bilmez, Kur'an'dan anlamaz kişiler tarafından meydana getirilen bid'at ve hurafeler, türbeden istekler, dilekler, temenniler son bulur da, Eyyûb el- Ensarî makamında rahat eder.

Hz. Peygamber (s.a.s) bir hadîs-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ashâbımdan her biri, vefat ettiği belde halkı için kıyamet günü önder ve nur olarak diriltilecektir." (Tirmizî, 'Menâkıb', 58)

Cenâb-ı Hak cümlemizi kendisiyle birlikte haşretsin ve milletimize Kur'âni bilinç nasip eylesin. ÂMİN...

HİCRET

DERYA ALKAN, TARİH ÖĞRETMENİ

“Ey Mekke! Dünyada en çok sevdiğim yer senin topraklarındı. Lakin senin evlatların bana rahat vermediler.”

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) teessür içinde Mekke'den ayrılırken dilinden bu kelimeler dökülüyordu. Kureyş'in haset ve kıskançlık hisleri hakikati anlamaya, İslâm'ı öğrenmeye mani oluyor, bu cahilâne duyguların karanlık gölgelerinde kalan müşriklerin Müslümanlara yaptıkları eziyetler bitmek tükenmek bilmiyordu.

Yıl 622... Kutlu bir yolculuk başlamıştı Mekke'den Medine'ye. Çocukluk ve gençlik yıllarına dair nice hatıraları saklayan şehir, vatan ve hatta sevgililer gerideydi artık... Ahiretin dünyaya, 'tek' olanın 'çok'a, adaletin zulme, hakkın batla tercihiydi hicret... İslâm'ın kıyamete kadar devam edecek olan büyük fetih hareketlerinin başlangıç noktası... Bir kaçış değil, bir varoluşun mücadelesiydi.

Yol Medine'ye ... Ve hatta daha da ötelere... Teslimiyete, inanca, fedakârlığa, hasrete, kardeşliğe yol alıştı. Gelmek için gitmek, başlamak için bitir-

mekti. Daha etkili bir hamle için geri çekilmek, derlenip toplanmaktı hicret.

Medine yollarında amansız bir takip, her anı ilâhi sırlarla dolu bir yolculuk... Günler sonrasında Yesrib ufuklarında doğan bir 'Güneş', O ve Sadık Arkadaşı . Ensar ve Muhacir tek vücut olmuş, tarihin benzerlerine şahit olmadığı bir kardeşliğe imza atılmıştı. Ebu Cehiller'in, Ebu Lehebler'in ihtişamlı saltanatları 'Cahiliye' damgası yiyerek insanlık tarihinin kara sayfalarına itilmiş, yerine Arap'ın Aceme, Acemin de Arap'a üstünlüğünün olmadığı, üstünlüğün ancak takvada olduğu eskimez bir sistem kurulmuştu. Kendilerini bir vücudun azalarına benzeten, biri rahatsız olunca diğerleri acı duyan, komşusu açken tok yatmayan insanlar, Yesrib'i yeni İslâm devletinin başkenti Medine-i Münevvere haline getirmişlerdi.

Hicret çileli bir işti ama inananlara beklemeyi öğretti. Ulaşmak isteneni beklemeyi. Medineliler'in Peygamber'i bekledikleri gibi...

Kardeşliği öğretti. Kucak açmayı, paylaşmayı, Muhacir ve Ensar'daki gibi dost olmayı.

101 ÂYET-İ KERİME VE 101 HADİS-İ ŞERİF EZBERLEME YARIŞMASI

Bizler Maltepe Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak, her sene geleneksel hale getirdiğimiz “101 Âyet-i Kerime ve 101 Hadis-i Şerif Ezberleme Yarışması” yapmaktayız.

Peygamber Efendimiz (s.a.v)’in “**Size iki şey bırakıyorum. Onlara sınımsız sarıldığınız sürece yolunuzu şaşırırmazsınız: Allah’ın Kitabı ve Sünnetim.**” (*İmam Mâlik, el-Muvatta’*) hadis-i şerifinin ışığında yola çıkarak kutlu bir görevi yerine getirmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Yarışmamız, 2004 yılından bu yana meslek dersleri öğretmenlerimizin rehberliğinde, öğrencilerimizin gayretiyle devam etmektedir.

Yarışmamıza katılan öğrencilerimize her yıl başta umre olmak üzere çeşitli hediyeler (laptop, altın vb.) takdim edilmektedir. Yarışmamıza 2012-2013 eğitim öğretim yılından itibaren okulumuz eski meslek dersleri öğretmenleri Fikret Dur ve Hüseyin Yıldırım yeni bir soluk getirmiş ve 101 Ayet-i Kerime ve 101 Hadis-i Şerif ezberleyen her öğrenciyi umre ödülü ile mükâfatlandırma geleneğini başlatmışlardır.

Bu çalışmayı düzenlemekteki gayemiz, hayatımıza yön veren bu iki temel düsturun öğrencilerimiz tarafından ezberlenirken daha iyi anlaşılmasına ve yaşatılmasına vesile olmaktadır.

Bu güzel vesileyle 2013’te bir, 2014 yılında altı, 2015 yılında beş, 2016 yılında ise sekiz öğrencimizi kutsal beldelere yolcu ettik. Bu yıl da hedefimiz on beş öğrencimizi bu kutlu yolculuğa uğurlamaktır. Diğer öğrencilerimizi de çeşitli hediyelerle ödüllendireceğimiz bu yarışmada en büyük arzumuz, her iki cihanda da Yüce Allah’ın rızasını kazanmaktır.

GAYRET BİZDEN TEVFİK ALLAH’TANDIR.

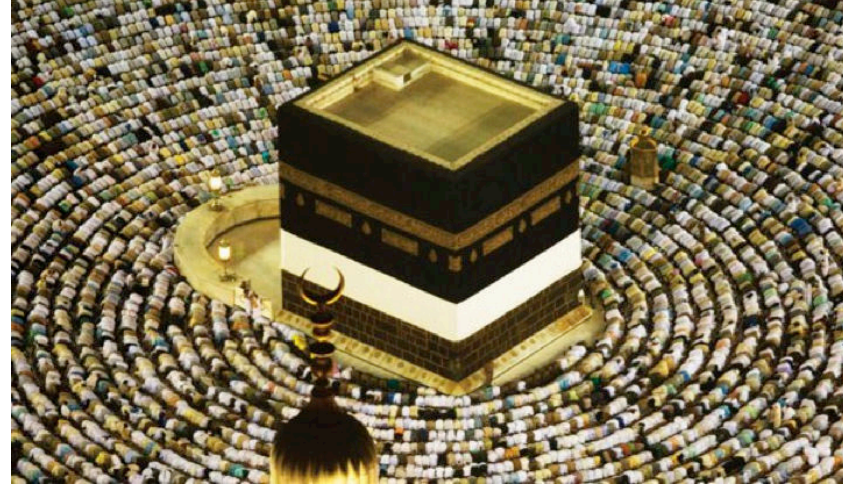
KUTSAL BELDELERİ ZİYARET

BEYZA AYDOĞAN 12/C
UMRE ÖDÜLÜ KAZANAN ÖĞRENCİMİZ

On bir gün... Rabbim'in evini ve Resûllullah'ın kabrini doya doya izleyip dilimizde dua, elimizde tesbih, kalbimizde iman aşkı, gözümüzde mutluluk gözyaşlarının olduğu, dolu dolu geçen, dünya hayatını bir köşeye bırakıp sadece Allah'ı, Resûllullah'ı, ahireti düşündüğümüz on bir gün...

Öncelikle Allah'ın sevgilisi Resûllullah'ın kabrinin bulunduğu Medine şehrine gittik. Ellerimizi açıp biz ümmetine şefaet etmesi için gül kokulu Peygamberimize dualar ettik. Orada bulunmak, o makamda bulunabilmek ne büyük şeref, ne büyük mutluluk kaynağı... Bunu bize nasip eden Rabbimize ne kadar şükretsek az... Hayatı boyunca doğruluktan şaşmayan, etrafındaki herkesin onu Muhammed'ül Emîn olarak tanıdığı, İslâm davasından bir an olsun bile vazgeçmeyen, Kur'ân'ın kendisine indirildiği Sevgili Peygamberimin, Muhammed (s.a.v) 'in kabri işte oradaydı, hemen çaprazımızda. Orada yatıyordu Güllerin Efendisi... O'na hiç bu kadar yakın olmamıştım. Azrail gelse de alsaydı orada canımı... Bu mübarek mekânda can vermek, ne büyük mutluluk olurdu.

En Sevgilinin evinde iki rekat namaz kılabilme imkânını bize veren Rabb'ime hamd-ü senalar olsun... Cennet bahçesinde kılınmış bir namaz gibiymiş o yeşil halıda namaz kılmak... Burada iki rekât namaz kılarken hissettiğimiz heyecan, sevinç ve mutluluk

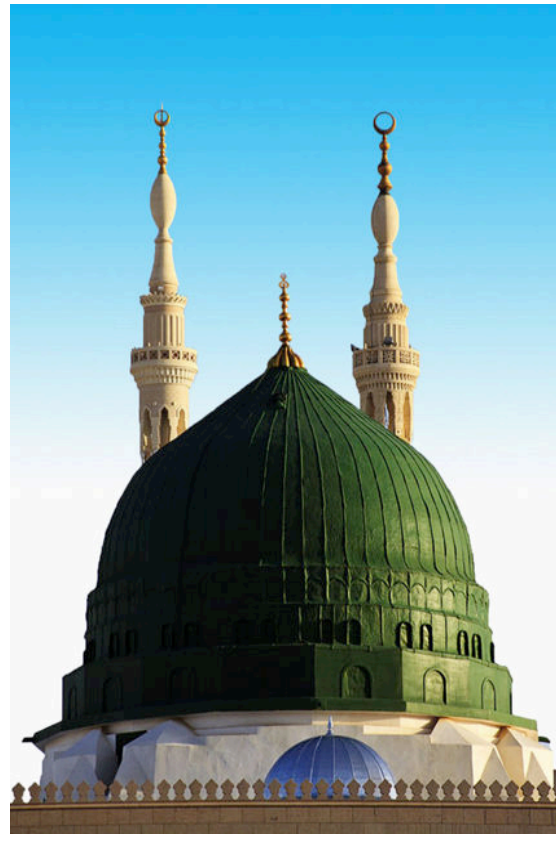

tarif edilemez... Ardından bir hüznün kapladı içimi. Bu güzel yerden ayrılmak ne kadar da zordu Allah'ım..... Ben Allah'ın sevgilisine doymadım, doymadım... Canımdan bir parça gidiyordu sanki... Güllerin Efendisi'ne kısa süre de olsa misafir olabilmek teselli ediyordu yüreğimi...

Hüznümüzü kalbimize gömüp bizi yaratan âlemlerin Rabbi'nin evine gitmek üzere yola çıktık. O mukaddes beldeye, o mübarek mekâna, Mekke-i Mükerrerme'ye... Kâbe'yi gördüğümüzdeki o ilk an... Anlatılmaz, tarif edilemez bir duygu. Nefeslerin tutulduğu, kalplerin huzurla dolduğu, mutluluktan gözyaşlarımızın aktığı o an... İrk, dil, demeden dünyanın her bir köşesinden gelmiş din kardeşlerimle birlikte Kâbe'yi, o kutsal evi, Beytullah'ı tavaf edip Allah' a dualar etmek, O'nu yüceltmek, O'na şükranlarımızı iletme, O'ndan yardım isteyip sadece O'na yalvarıp yakarmak ne büyük bir huzur... Allah'a yakarmak, uğruna gözyaşı dökmek, aşkıyla yanıp tutuşmayı istemek, dünya hayatını ne kadar boş geçirdiğimizi anlayıp pişmanlık içerisinde O'ndan günahlarımızın affını dilemek... Ne güzel, ne mutluluk verici Allah'ım... İçimden geri dönmek gelmiyor. Bu mübarek mekânların havası, huzuru, tadı, bambaşka... Rabbim buralara gelmeyi isteyen bütün mü'min kardeşlerime de nasib etsin... ÂMİN...

KUTLU YOLCULUK

TUĞBA DOLDUR 12/G
UMRE ÖDÜLÜ KAZANAN ÖĞRENCİMİZ

Resûlullah'ın (s.a.s.) bir yandan;

“Allah'a yemin olsun ki, Allah'a en yakın yersin, eğer kavmim beni buradan çıkmaya mecbur etmeseydi, senden başka bir yerde ikamet etmezdim...” buyurduğu mübarek belde: Mekke....

Bir yandan da,

“Allah'ım bize Medine'yi sever. Tıpkı Mekke'yi sevdiğimiz gibi, hatta daha fazlasıyla!” buyurduğu Peygamber şehri Medine....

Gitmeden hasretiyle yandığım, kavuştuğumday-sa bir gün ayrılacağım korkusuyla yaşadığım, ibade-tin en mübarek olduğu bu kutlu mescitler gerçek hasretin ne olduğunu belki de ilk defa hissettirdi bana.

Vuslat için aylarca yarışmalara hazırlandığım, emeklerimle bezeli bu güzel ödüle ulaşmama vesile olan ve her konuda destek olan okulum, hazırlanır-ken küçük küçük heyecanlarıma da şahit oldu.

“İnsan için ancak çalıştığının karşılığı vardır” (Necm/39) âyetini bizzat yaşadığım bu kutlu yolcu-luk dünyanın faniliğinden ve aldatmasından uyan-dırdı beni.

Mescid-i Harâm, Mescid-i Nebi, Cennet'ul Bâki, Arafat, Mekke sokakları, ... saymakla bitmeyecek güzellikler barındıran bu yerlerde bulunmak; insanı ağlatan, ağladıkça uyandıran bir yolculuktu.

Ve vedamız... Elbette ki hakiki bir veda değildi. Tekrar kavuşmaya ahitleştığımız bir ayrılıktı sadece. Asıl vatanımızdan ilk kez koparılışımızdı.

Lebbeykleri tekrar söylemek ve duymak için bir an önce dönmeye söz vermektir.

Allah gönlünde bu sevdâyı barındıran herkese na-sip etsin demekten başka bir dua gelmiyor dilime. Çünkü gönül yeridir oralar ve oralara ancak gönlü-y-le bakan gerçekten ulaşabilir....

BİR OSMANLI HİKÂYESİ

SÜLEYMAN'DAN HAKKIN ALIR KARINCA

BETÜL AKSAKAL 12/A

Avrupa'yı titreten, koca Akdeniz'i hâkimiyet altına alan Osmanlı Devleti'nin kudretli hükümdarı Kanunî Sultan Süleyman, devlet işlerinden vakit buldukça soluklanmak için sarayın arka bahçesine çıkar, ağaçları, kuşları, denizi seyrederdi.

Yine havanın, denizin bir başka güzel olduğu bir gün dışarıya çıkıp dolaşan Kanunî, ağaçlardan birkaç tanesinin yapraklarının buruştuğunu fark eder. Hemen yanlarına yaklaşır ve ağacın dallarını incelemeye başlar. Karıncaların o güzelim ağacın dallarını sardığını görür. Aklına bir çözüm yolu gelir: Ağaçları ilaçlatmak. Böylece ağaçlar karıncalardan kurtulacak ve rahat bir nefes alacaklardır. Fakat birkaç dakika daha düşününce bu fikrin o kadar da iyi olmadığını anlar; Çünkü karıncalar da can taşır, ağaçları ilaçlatırsa onlar ölebilirdi. İşin içinden çıkmayacağını anlayan Kanunî, bu konuyu danışmak için hocası Ebussuud Efendi'nin odasına gider. Ama hocasını odada bulamaz. Hemen oracıkta bulunduğu kâğıt parçasına kafasına takılan soruyu manzum bir beyitle yazıp hocasının rahlesi üzerine bırakır.

Daha sonra Kanunî tekrar hocasının odasına gittiğinde, rahlenin üzerine bırakmış olduğu kâğıdın üzerine kendi yazısı dışında bir şeylerin daha

yazılmış olduğunu görür. Merakla kâğıdı eline alır ve okumaya başlar. Yazıyı okuyunca yüzünde bir tebessüm belirir. Kâğıdın üst kısmında Kanunî'nin hocasına yazdığı soru vardı. Kanunî şöyle diyordu hocasına:

“Dirahta ger ziyan etse karınca

Günah var mıdır ânı kırınca?”

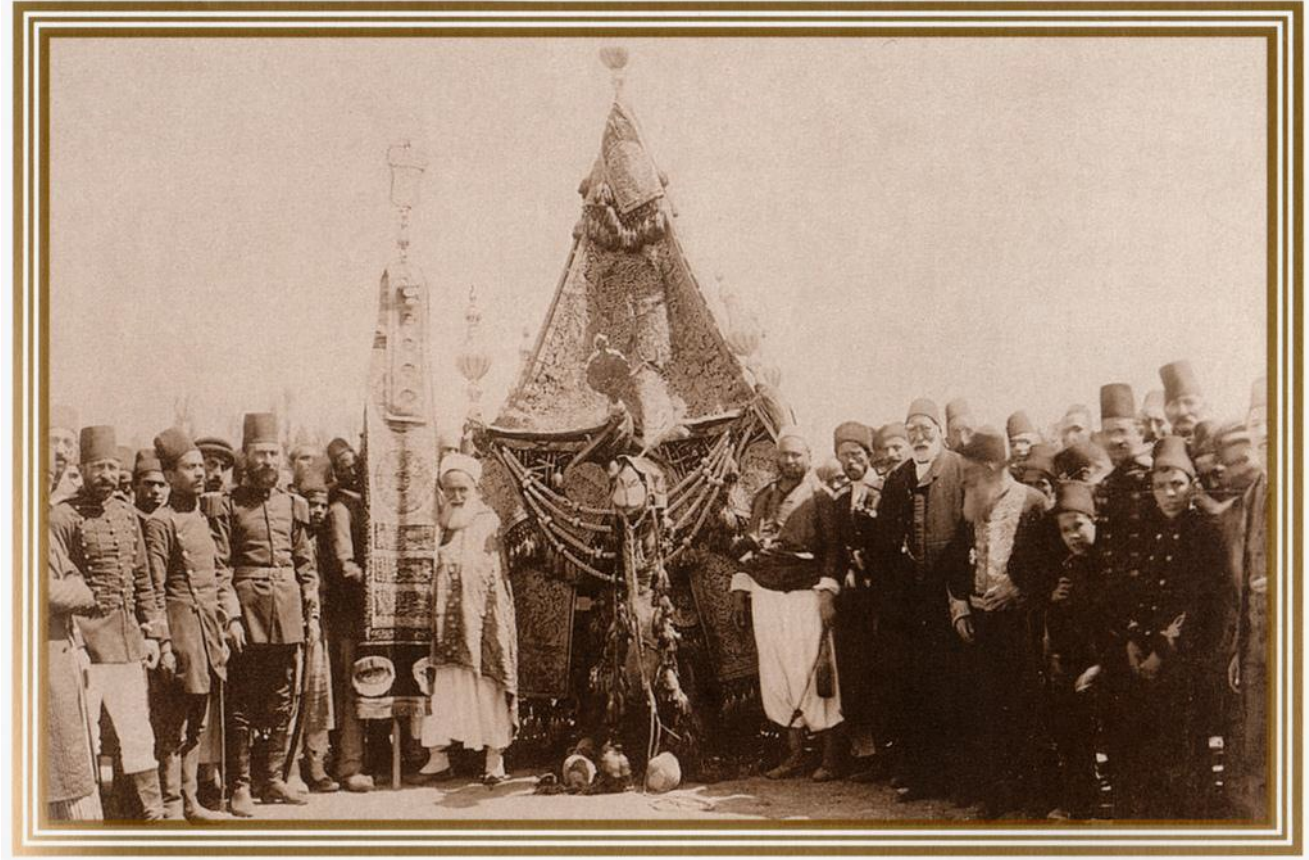
(Eğer karınca ağaca zarar verir, onu kurutursa onu yok etmenin bir günahı var mıdır?)

Şairliği de bulunan Ebussuud Efendi, manzum soruya yine manzum bir cevapla karşılık verdi:

“Yarın Hakkın divânına varınca,

Süleyman'dan hakkın alır karınca...”

Asırlar evvel bir karıncayı bile incitmekten çekinecek kadar mükemmel bir mânevi terbiye ile gönülleri yoğrulan ecdadımız, işte bu hassas muvazene ile bütün mahlûkata rahmet pınarı olarak kıtalara hükmeden bir medeniyet kurdu. Ve bu medeniyet, başlangıcından bugüne, bizlere bir letafet mirası olarak kaldı.

SURRE ALAYI

KÜBRA MİNAZ 11/A

Padişahların, hac mevsiminden önce, İstanbul'dan Haremeyn'e (Mekke ve Medine'ye), oranın en ileri gelenlerinden en yoksullarına varıncaya kadar halka dağıtılmak üzere özel bir tören ve alayla gönderdikleri para, altın ve diğer eşyalar "surre-i hümâyun" olarak isimlendirilir. Surre-i hümâyun Osmanlı için Haremeyn'e sevgi ve hürmetin göstergesi olmuştur. İlk surre gönderen padişah, Sultan Çelebi Mehmet'tir. Bu gelenek, Fatih Sultan Mehmed ve II. Beyazıd devirlerinde de devam etmiştir. Yavuz Sultan Selim devrinde, Haremeyn'in Osmanlı yönetimine girmesini (1517) müteâkib surre, düzenli bir şekilde gönderilmiştir. Hatta bu tarihteki ilk surre, Yavuz Sultan Selim, daha Kahire'de iken yola çıkmıştır. Haremeyn'e surre alayı gönderme geleneği, 1915 yılına kadar kesintisiz olarak devam etmiştir. 1916 yılına ait surre, Şerif Hüseyin'in isyanı

sebebiyle Medine'de kalmış ve Mekke'ye ulaştırılmamıştır.

Tarih boyunca pek çok devlet ve hükümdar Haremeyn'e surre göndermiştir. Ancak en çok surre alayı göstermek Yavuz Sultan Selim'in oğlu ve Osmanlı saltanatının en uzun süreli hükümdarı olan Kanunî Sultan Süleyman'a nasib olmuştur.

SURRE ALAYININ GÜZERGÂHLARI

Mekke'ye ve Medine'ye "hakim" değil, "hadim" olduğunu belirten bir milletin hemen her yıl düzenli olarak gönderdiği Surre-i Hümâyun, mukaddes top-

raklara gönderilen önemli miktardaki maddi yardımların ötesinde Osmanlı'daki Beytullah ve Peygamber sevgisinin de sembolleşmiş şekli olmuştur.

Surre alayı, İstanbul'dan hac kafilisiyle birlikte yola çıkardı. Surre alayının güzergâhı, aynı zamanda hac kabilelerinin de güzergâhıydı.

Recep ayının 12. günü İstanbul'dan yola çıkan ve değişik yol güzergâhlarını izleyen hacı kabileleri, yolda kendilerine eklenen hacı adaylarıyla birlikte genelde Ramazan ayının 20'sinden itibaren Şam'da toplanmaya başladılar ve Mekke'ye kadar uzanan kutlu yolculuğu kurban bayramına kadar tamamlarlardı. Karadan develerle, denizden gemilerle, demiryollarından trenlerle geçip giden kervan, yüzyıllar boyunca sevgi ve kardeşliğe büyük katkıda bulunmuştur. Farklı coğrafyadan ve farklı meşrep-lerden gelen Müslümanlar bu kervanla kaynaşmış ve tek vücut olmuşlardır.

SURRE ALAYININ GÜVENLİĞİ

Osmanlı Padişahları haccın güvenliğini sağlamayı, dünyanın çok farklı coğrafyalarından gelen on binlerce insanın ibadetlerini rahatlıkla yapmasını, Har-em-i Şerif'te yer alan Hz. Peygamber'den ve diğer sahabilerden kalan hatıraların yaşatılmasını kendisine vazife edinmiştir.

Osmanlı yönetimi, sınırları içerisinde askeri hareketlerin hiç eksik olmaması nedeniyle surrenin geçtiği hac yollarının güvenliğine büyük önem veriyordu. Daha başlangıçtan beri en seçkin muhafız birlikleri surre alayına refakat ederdi.

Yolların güvenliği için, surre alayının geçtiği güzergâhta kaleler bulunurdu. Bu kaleler vasıtasıyla, hacı kabilelerinin güvenliği sağlanırdı. Yola çıkan surre alayı, sınırlarına girdiği sancağın beyi tarafından karşılanır ve diğer sancak beyine yazılı evrakla devredilirdi.

SURRE ALAYININ YOLA ÇIKMASI

Padişah, sadrazam ve diğer devlet büyüklerinin katıldığı surre uğurlaması, 1864 yılına kadar Topkapı Sarayı'nın Has Bahçesinde, o tarihten itibaren ise Dolmabahçe Sarayı önünde yapılmıştır. Halk büyük bir coşkuyla bu törenleri izlerdi.

Surre alayının geçtiği yerlerde halk toplanır, kafilayı tekbir ve dualarla uğurlardı. Topkapı Sarayı önünden yola çıkan alay, çektiri adı verilen savaş gemileriyle Sirkeci'den Üsküdar'a geçirilirdi.

Surre alayını Üsküdar İskelesine getiren çektiri, burada binlerce İstanbullu tarafından dua, tekbir ve tehlillerle (kelime-i tevhid) karşılanırdı. Bu arada

meşhur hafızlar tarafından Kur'ân-ı Kerim'den hac ile alâkalı âyetler okunur, dualar edilirdi.

Daha sonra sürre alayıyla birlikte büyük bir kalabalık, bugün Kadıköy İbrahimağa'da bulunan Ayrılık Çeşmesi'ne kadar yürür ve kabileyi buradan uğurlardı.

Surre-i hümayun alayları, Üsküdar'dan uğurlandığı için Üsküdar, kültür tarihimizde Haremeyn'e bitişik kara parçası hatta 'Kâbe toprağı' olarak kabul edilir. Bu nedenle Üsküdar'ın bir semti Harem olarak isimlendirilmişti.

SURRENİN VAPUR VE TRENLE YOLLANMASI

1864 senesine kadar sürre alayı, karadan, katır ve develerle gönderilmişti. O tarihten itibaren ise denizden vapurla gönderilmeye başlanmış ve bu durum, 1908'lere kadar sürmüştür.

1908'den sonra Hicaz Demiryolu'nun açılmasıyla sürre, Sirkeci'den Haydarpaşa'ya geçirilip trenle yollanmaya başlanmıştır.

Surre alaylarının oluşturulması, bu alaylarla gönderilecek para ve hediyelerinin nerelere ve ne kadar ulaştırılacağı, ulaştırılan hediye ve paralarının

kimlere verileceği gibi konular sürre defterlerine işlenmiştir.

Hemen hemen her padişahın gönderdiği sürre, bölge halkının önemli bir geçim kaynağı olmuş ve sürre sayesinde bu insanlar dünyevi işlerle çok fazla meşgul olmadan Osmanlı Devleti'nin bekâsı için dualar etmişlerdir. Osmanlıların altı asır yaşayıp üç kıtaya sahip olmasının sırları arasında bu duaların önemli bir yeri vardır.

SURRE ALAYININ DÖNÜŞÜ

Her mahalle, Hicaz'a gönderdiği bir ferdini, kapısı yeşile boyanmış ve içerisi geleneğe göre bezenip hazırlanmış bir evde heyecanla beklerdi. Hac kafillesi mevlid kandilinde İstanbul'a geri dönmüş olurdu.

Sultanahmet Camii'nde gerçekleşen mevlid merasiminde padişah ve devlet ileri gelenlerine Mekte'den getirilen hurma ikram edilir ve hacın sağ salim gerçekleştiğine dair gönderilen berat (buyruk) okunurdu. Hacı evlerinde ise hacı tebrik etme ziyaretleri haftalar, hatta aylar boyu devam ederdi.

Bize düşen görev de, tarihi ve kültürel mirasımızı bizlere emanet eden, hayat tarzlarını bu hizmetlerle şekillendiren ecdadımızı tanımak ve hayırla yâd etmektir.

BEN İMAM HATIPLİYİM

MELİKE ERSİN 12/D

Şubat soğuşunda yol aldı varlığımız,
Hak yolunda yürür kutlu davamız.
Gözü yaşlı Asım'ın neslinden bahsettiler,
İmam Hatipli deyince destur çektiler.

Rüyalar ve hayaller artık gerçek oldu,
Batıl, zaten yalanlarla doluydu.
Ne hak davamızdan vazgeçtik
Ne de örtümüzden bir ödün verdik.

İmam Hatip şuurundan korktular;
Allah, vatan diyenden rahatsız oldular.
Yarınlar ancak bizimle hayat bulur,
Bu neslin kurtuluşu İmam Hatiple olur.

İlimle, irfanla, ahlâkla doldum;
Cihanda mutluluğu böyle buldum.
Bize en büyük nimetlerden biri,
Taşırız omuzumuzda kutsal emaneti.

Gaflete yer yoktur asla dinimizde,
Rehâvetin esâmesi okunmaz kanımızda.
Gül yüzlü Peygamber'in ümmetiyiz biz,
Onun izinden sonuna kadar gitmeliyiz.

TEZHİP VE HAT SANATI

ELİF ŞEVVAL ŞİMŞEK 11/G

TEZHİP SANATI:

Altın ile süsleme anlamına gelen tezhip, Ferman, berat ve Kur'ân âyetleri gibi değerli evrak ve levhaların yüksek manevi değerini ifade etmek amacıyla gelişen bir sanat dalıdır. Kanuni Sultan Süleyman devrinde, tezhip sanatı en parlak dönemini yaşamıştır. Genellikle sanatta kullanılan belli motiflerin kumaş üzerine desen olarak uygulandığı görülür. Günümüzde de kullanımı bu şekilde olmuştur.

TEZHİP SANATI NASIL YAPILIR?

Tezhip sanatçısına müzehhip adı verilir. Müzehhipler, kâğıdın üzerine çizmiş olduğu motifi önce

sert bir çinko altlık üzerine yerleştirerek çizgileri nokta nokta olacak şekilde iğne yardımıyla deler. Sonra noktalanmış kâğıdı, sanatını icra edeceği zeminin üzerine koyar. Delikleri yapışkan bir siyah toz madde ile doldurur. Delikli olan kâğıt kaldırılır ve altında motifin zemine çıkmış olduğu görülür. Motif iyice belirgin hale getirildikten sonra altın veya boya yardımı ile doldurularak tezhip sanatı icra edilir.

NERELERDE KULLANILIRDI?

Tarihsel dönemlerde sık sık kullanılan fermanlarda, tuğralarda, yazma kitaplarda kullanılmıştır. Günümüzde bunlar yapılmadığı için yine eskiden beri

9/E ERVA YILDIZ - 9/D MERYEM GÖKDEMİR - 9/D NAZLICAN YILMAZ

olmak üzere kitap ciltlerinde, minyatürlerde, kutu ve sandık süslemelerinde kullanılmaktadır. Ancak günümüzde sık olarak, tekstil sektöründe kumaş deseni tasarlamada kullanılır.

HAT SANATI:

Hat kelime olarak, yazı ve çizgi anlamına gelmektedir. Hat sanatı ise, en pratik anlamıyla belirli kurallar çerçevesinde yazılan, görsel zevke hitap eden yazı sanatı olarak bilinir. Hat sanatının yazımında hüsnühat ve kaligrafi yazı sistemleri kullanılmaktadır. Bu yazı sanatı genelde dekor amaçlı yapılır, yaptırılır ve yalnızca görsellik için kullanılır. Hat sanatıyla uğraşan kişi, çalışmasını hayal dünyasında canlandıramaz ve canlandırdığı halde bunu kâğıda dökemezse hat sanatı amacına ulaşmamış olacaktır. Ciddi bir çalışma ve yetenek isteyen hat sanatı, ustasından öğrenilmesi gereken bir zanaattir.

HAT SANATI NERELERDE KULLANILIR?

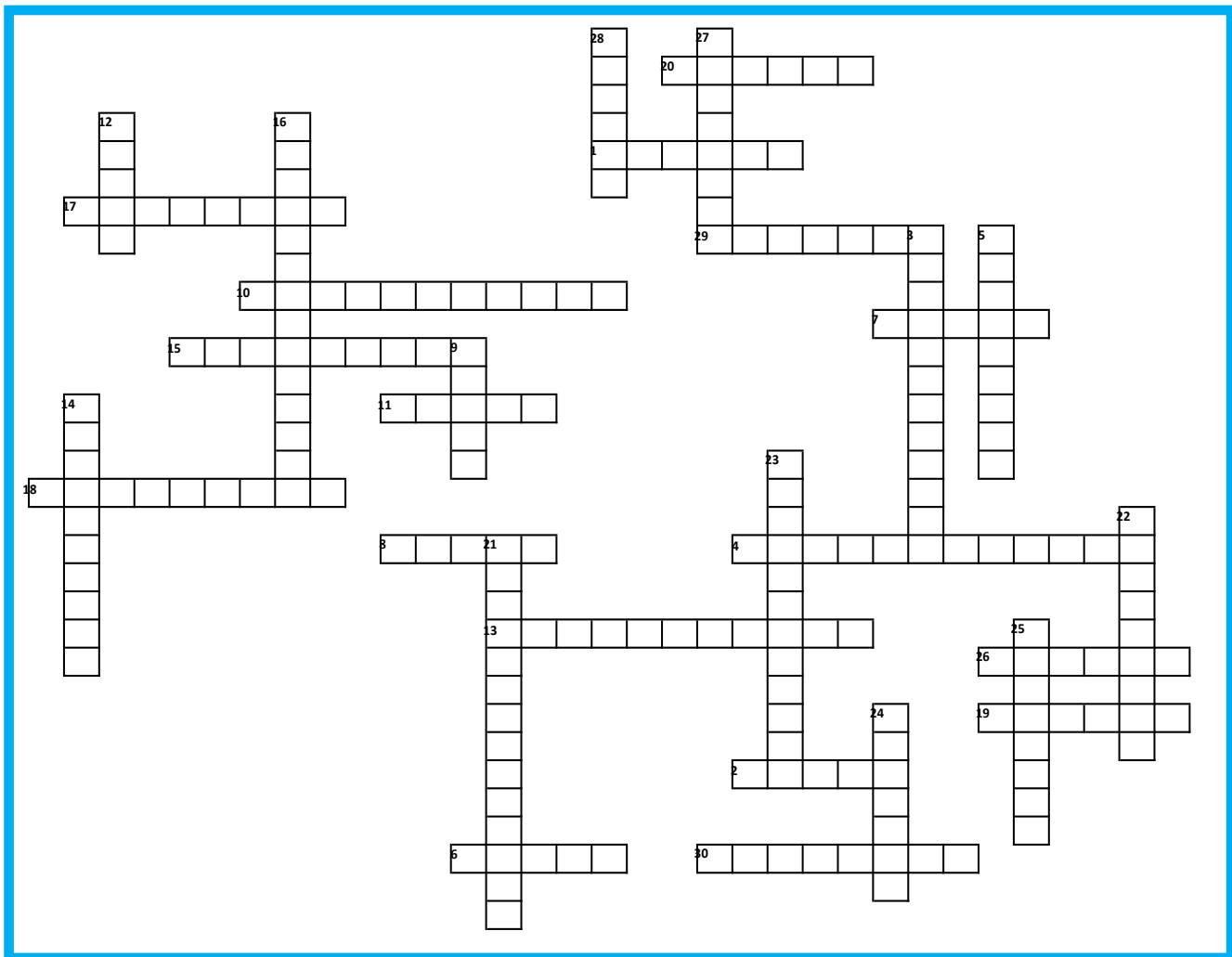
Hat sanatı; matbaa öncesinde bölge içerisindeki kişiler arasında, özellikle resmi yazışmalarda kulla-

nılan bir sanattır. Zamanla matbaa sayesinde yalnızca görsellik için kullanılabilecek bir dekora dönüştü. Ayrıca cami içi süslemelerde, eski kervansaray işlemlerinde kullanıldığı da görülmektedir.

BULMACA

HİLAL ERYILMAZ 11/B

1. Peygamberimizin hicretinden önce Medine'nin adı ne idi?
2. Haram aylarda yapılan savaşlara ne denir?
3. Efendimiz ilk cuma namazını nerede kılmıştır?
4. Peygamberimizin ilk müezzini kimdir?
5. Hz. Hatice ve Ebu Talib'in vefat ettiği seneye ne ad verilir?
6. Peygamberimizin hayatını inceleyen ilmin adı nedir?
7. Müslümanların ilk kıblesi neresidir?
8. Meleklerin mücahitlere yardım ettiği savaşın ismi nedir?
9. Peygamber Efendimiz (sav)'in sütkardeşi olan amcası kimdir?
10. İslamiyet'ten önce Arap toplumunda saygın ve iyi niyetli kişilerin önderliğinde kurulan barış cemiyeti (Erdemliler İttifakı)'nın adı nedir?
11. Peygamber Efendimiz (sav)'ın iki kızı ile evlendiğinden dolayı "Zinnureyn" lâkabını alan sahabe (Hz.) kimdir?
12. Gazvetu'l-usre olarak da adlandırılan seferin ismi nedir?
13. Ben-i Mustalik gazvesi sonrası Hz. Aışe'ye karşı yapılan iftira olayına ne ad verilir?
14. Asr-ı Saadet döneminde Hz. Peygamber ile ilk müslümanların toplandıkları ev?
15. Kur'ân'ı Kerim'in birden fazla anlama geldiği için kesin bir anlama ulaşılamayan ifadelerine ne ad verilir?
16. Yüce Allah'ın 'varlığının kendinden olması' anlamındaki zâti sıfatı nedir?
17. Hz. Dâvut'un oğlu olan ve Mescid-i Aksâ'yı inşa eden peygamber hangisidir?
18. Yalan üzere birleşmeleri mümkün olmayan raviler topluluğunun rivayet ettiği hadis çeşidi nedir?
19. Bütün ilahi dinlerin ve peygamberlerin bildirdiği ortak ilke nedir?
20. Sabah namazı ile öğle namazı arasında kılınan nâfile namaz hangisidir?
21. Namaza başlarken getirilen tekbire ne ad verilir?
22. "Namaz dinin" (hadis-i şerif).
23. Namaz kılarken yanılma durumunda yapılan secdeye ne ad verilir?
24. Ramazan ayında yatsı namazından sonra kılınan 20 rekâtlık namazın adı nedir?
25. Gece kılınan ve kabri aydınlatan namaz hangisidir?
26. Recep ayının ilk cuma gecesine ne ad verilir?
27. Hicri yılın ilk ayı nedir?
28. Kâbe'yi ziyarete gelenlerin su ihtiyacını karşılama görevine ne denir?
29. Mekke'den Medine'ye göç eden müslümanlara ne ad verilir?
30. Batlılarca "Avicenna" adıyla tanınan büyük müslüman, Türk Tıp âlimi kimdir?

SUSKUN VEDA

HANIMZER HAZAL SÖĞÜTLÜ 12/F
ESMA NUR YALÇIN 12/F

Acısıyla tatlısıyla dört senemizi verdiğimiz bu okuldaki anlarımız artık son buluyor. Gelip çattı bir ayrılık vakti, bir hüznün vakti... Hayallerimizi süsleyen diplomamızı elimize aldığımızda belki çok rahatlayacağız ama içimizde buruk bir mutluluğun derin izleri kalacak. Ailemizden çok daha fazla vakit geçirdiğimiz, sınımsız gönül bağları kurduğumuz arkadaşlarımız, hocalarımız oldu bu kurumda.

Birlikte sevindiğimiz, acılarımızı paylaştığımız anları belki bir daha yaşayamayacağız fakat arkadaşlarımızla, hocalarımızla karşılaştığımızda bu zaman dilimlerini yâd edecek ve o günleri tekrar tekrar yaşayacağız.

Bu okul özel bir okul... Bir davanın merkezi, bir hareketin temsilcisi... Bu çatı altında hem dünyevî ilimleri hem de manevî ilimleri aldık ve bu altyapı sayesinde yarınlar hazır olduğumuzun bilinci ve farkındalığı içerisindeyiz. Buradaki bağın böyle sıkı olmasının sebebinin hocalarımızın ihlâsla ve layıkıyla çalışıyor olmasından kaynaklandığını anladık. Önyargıyı marifet bilmek yerine merhametle yaklaşmayı öğrendik. İmam Hatip ruhu, uğruna bedeller ödenen, günümüzde kıymetini bilemediğimiz bir dava. Asla hakkını ödeyemeyeceğimiz başörtülerini çıkarmak zorunda kalan ablalarımız, polislerden jop yiyen abilerimiz... Bizler bu ruha layık birer öğrenci olduğumuz müddetçe İslâm nuru sönmeyecektir.

Hocalarımızdan niyazımız şudur ki: Bu zamana kadar verdikleri ve bizlere yansıttıkları zorlu mücadelenin sıkıntılarını gelecek nesillere unutturmamalarıdır. İmam Hatip neslinden de beklenti büyüktür. Biz bu bayrak yarışını başımız dik devraldık ve yarınlar uzanan bu yolda emin adımlarla bizden sonrakilere devredeceğimizden, gözümüz arkada kalmayacaktır.

Bu yolun büyük yolcusu olan Sayın Reis-i Cumhur'a teşekkürlerimizi borç biliriz. Rabbim bu vatanın ve ümmet liderlerinin mayasında İmam Hatip davasını bulundurmaya nasip etsin.

"Nice az sayıda topluluklar vardır ki, Allah'ın izniyle çok sayıda topluluklara galip gelmişlerdir." (Bakara/249)

Bu şanlı davaya gönül veren topluluğa Mevlâm, cennette Peygamberimiz (s.a.v.)'e komşu olmayı nasip etsin ve şefaâtine nail olma şerefine ulaştırın.

Selâm ve Duâ ile...

YERYÜZÜNDEN GÖĞE AÇILAN KAPI VE RUHUN TENEFFÜS SAATLERİ: **TEFSİR OKUMALARI**

Rahmân ve Rahim olan Allah'ın adıyla

“İman edenlerin, Allah'ı anmak ve vahyedilen gerçeği düşünmekten dolayı, kalplerinin heyecanla ürperme zamanı gelmedi mi?” (Hadid /16)

Müslüman için öğrenme Kur'an-ı Kerim'i anlamakla başlar. Kur'an'ı anlamayı, anlatmayı, yaşamayı gaye edinen Tefsir Dersleri bizi kimi zaman Hz. Musa'nın Tur Dağı'na kimi zaman Hz. İbrahim'in Mekke'sine kimi zaman da Efendimiz'in (s.a.s) o sınırsız iklimine seyahatlere çıkarır.

Her Müslümanın öğrenmekle mükellef olduğu âyetleri anlama gayretiyle, kendimizi kısmen de olsa dünyanın boğucu atmosferinden ve dünyevileşme tehlikesinden soyutlarken dünyaya ait üzerimize düşen hisseyi de almaya çalışıyoruz.

Okumak, anlamak ve bilmek isteyene Tefsir Derslerinin sunduğu o diriltici iklim, kısacık öğle teneffüsünde ruhlarımıza neler neler sunar... Sevdiğimizizi söylediğimiz Kur'an'ı neden sevdiğimizi idrak ettirir ve cevapsız kalan sorularımızı aydınlatır. Işığı veren Allah'ın kelâmı olunca tüm sözler acziyete düşer ve çok söz söylemeye de gerek kalmaz.

Kur'an mealini ve tefsirini, raflardan indirip başucu kitabı yapmak adına beş yıldır okulumuzda ALİ ŞEVİK Hocamızın gayretleriyle devam eden bu ilim meclisi; yeni yolcularını, yeni tefsir gönüllülerini beklemektedir.

Rabbimizin bizleri Kur'an yolunda hizmetkâr müminler kılması duasıyla...

DERVİŞ

SERDAR ÜSTÜNDAĞ
BETÜL KALE 11/G

Her insan bir yolcu; her hayat, uzun bir yolculuktur aslında... Bazen bir yol arkadaşı insanın hem yolunu hem de hayatını bir anda değiştirir...

Kim bilir? Belki esrarlı bir zaman diliminde, hiç beklemediğiniz bir anda, sizin de karşınıza sırlarla dolu bir derviş çıkar ve şuurunuzdaki zaman ve mekân mefhumunu altüst ediverir...

Bir solukta okuyacağınızı düşündüğümüz bu romanda, bitti dediğiniz yolun aslında yeni bir başlangıca vesile olduğunu fark edeceksiniz.

Kitap hakkında Abdurrahman Sami Çevik der ki:

“Günümüz insanının dolu gibi görünen ama aslında bomboş maneviyattan uzak hayatında; aslolanın bu dünyanın geçiciliği olduğu, ona meyletmemek gereği, gerçek saadetin ukbâ olduğu hatırlatılan bir nasihat kitabı bu. Lâkin bu nasihat; sıkıcı bir ders olarak değil, bir letâfet ve çekicilik içinde, okudukça insanı mest eden ve manevi rüyalara daldıran güzel bir hikâye eşliğiyle verilmiş. Kitap bu bakımdan hem manevi bir misyonu yerine getiren hem de edebî açıdan kıymet arz eden bir eser hüviyeti taşımakta.”

Romanın konusu ise, ilâhiyat mezunu bir gencin, ilk görev yeri olarak doğup büyüdüğü köyüne imam

olarak dönmesi ve bu dönüşle başlayan sıra dışı sergüzeştir. Hikâye tatlı bir sırrı içeriyor.

Kitap okurdan, bu sırrı yavaş yavaş, adım adım âdeta arzdan arşa yükselir ve dervişâne gizleri keşfedercesine romanın kahramanıyla birlikte keşfetmesini bekliyor. Sırrın içinde başka sır, onun da içinde bambaşka bir sır var.

Eserin anlatımı da öyle başarılı ki daha ilk paragraflarından itibaren sizi hoş, hülyalı, metafizik bir girdaba çekerken, son sayfasına kadar “Acaba devamı nasıl?” sorusunu size sürekli sorduruyor. Karakter tahlilleri, mekân betimlemeleri, zamanın içinde ileri ve geriye doğru hareketler, öyle ustaca yapılmış ki sayfaları okurken zamanın nasıl da hızlıca aktığına hayretler içinde şahit oluyorsunuz.

Kitabı bitireceksiniz... Ve içinde mâsivaya dair birçok kötü şey de bitecek inşallah. VE ümit ediyoruz ki gönül gülşeninizde rengârenk, bin bir rayihalı güller de bitecek...

Derviş, ismiyle müsemmâ bir roman...

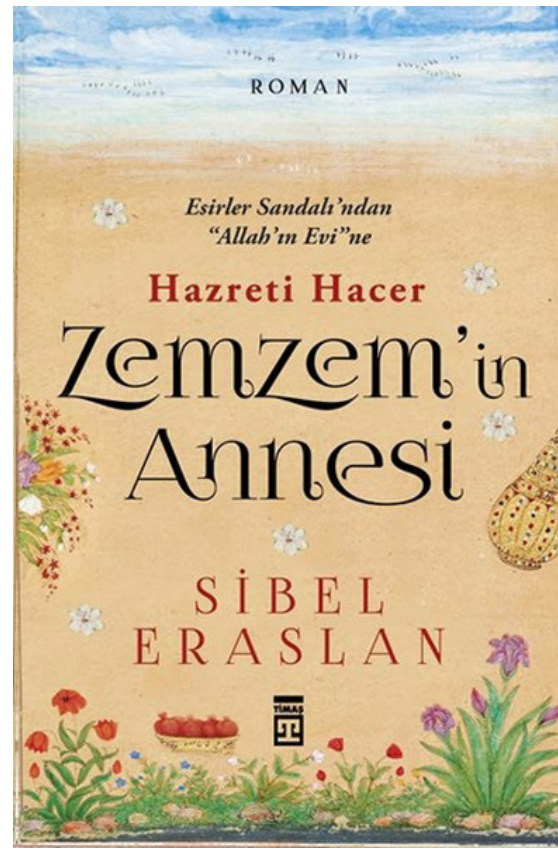
Dervişlikle, tasavvufla alakalı...

Asıl hazineyi bulmak ümidiyle...

ZEMZEMİN ANNESİ

SENA NUR EMREBAŞ

BETÜL AKSAKAL 12/A

Ayrılıklar üzerine kuruluyordu aslında hayat... Sürekli bir şeylerden ayrılarak, bir şeyleri kaybederek yürüyordu hayatın günleri... Herkes ve her şey gidiciydi...

HACER, Sanaa Oğullarının kızı, Çöl Mirleri'nden geriye kalmış tek varis... Yeryüzünün düşen yapraklar kadar yurtsuz, kimsesiz kızı, rüzgârın kızı, ceylanların dilini bilen prenses... Sonrasında özgürlüğünü kaybetmiş bir köle... Gurbete düşmüş bir garip muhacir...

Esirler sandalındaki şimdije kadar yaşadıklarını ortadan kaldıran yolculuğun ardından, Kuzey Ülkesinin Harem Mektebine varış... Hazyereç'in himayesinde eğitimle geçen günler... Avemeleh'in sarayından, Hanımı Sare ile hediyeler ve bağışlar takdim edilerek sınır dışı edilmişleri... Hacer'in İbrahim'in ardından Mekke'ye varışı ve oradaki arayışı...

"Hacer bilgi, hareket, tahayyül gücüdür... Hacer, Kible... Hacer, Safa ile Merve... Hacer, Miraç yolu... Hacer, Kudüs'ü Mekke'ye, Mekke'yi Kudüs'e taşıyan köprü... Hacer, tek başına bir millet, tek başına bir şehir, tek başına bir ümmet... Hacer, aşkın çeşmesi... Hacer, Mekke'nin annesi...

Hazyereç; Harem Mektebi'nde Hacer'e annelik, arkadaşlık, muhafızlık etmiş güzel kadın... Güneşi tamamlayacak aydınlığı korumakla görevli bekçi...

Kral Avemeleh; Allah'ın ilâhlığına ve kulun hakkına riâyet etmeyen kral... Allah'ı bilmediği için kendisini de bilmeyen bir adam...

Efendi İbrahim; Rabbinin tevhid terbiyesinden geçmiş bir elçi... Batıp sönenlerden tek tek vazgeçen; hiç batmayacak, sönmeyecek olana vurgun, hakiki hürriyeti Rabbine teslim olmakta bulan elçi...

İbrahim'in yedi mânâ şehrinde geçişi ve buralardan kendini imanla tamam ederek Hz. İnsan olarak çıkışı...

Sevdikleri ile sınanması İbrahim'in kaderidir. Çünkü o, Allah'ın dostudur, Halilullah'tır... Halil olana yazılmış kader tüm sevdalıklarını kurban vermektен geçer. Sevdiklerini verirken, bin kere kurban olmaktadır İbrahim...

SARE ile HACER, efendi ile köle, komutan ile nefer, kraliçe ile nedimesi, öğretmen ile öğrenci, usta ile çırak gibi birbirlerine bağlı, aynı göğü seyreden, yan yana uzanmış iki nehir...

Yazar, "Zemzem'in Annesi" romanıyla dünyadaki her aşkın ve hayranlığın aslında büyük bir aşkın evladı ve gölgesi olduğunu okuyucularına anlatıyor. Hoş ve sürükleyici anlatımıyla bizleri Sare ile Hacer'in hikâyesine davet ediyor ve diyor ki:

"Efendisi İbrahim'in çadırına dahil oluşu, Hacer'i âlemlere "hanım" zamanlara "anne" eyledi. Hacer İbrahim'in kabul olmuş duası, duasını karnında taşıyanıdır... Bizim için de bizleri zemzem'in kıyısında bekleyen annemizdir...

Zemzem bitimsiz aşkın ve merhametin bir işareti, Hacer'in hatırası olarak kıyamete kadar susuzları serinletecektir...

BULMACAMIZIN CEVAP ANAHTARI

